Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 3 — NGÀY CHỦ NHẬT VÀ THỨ HAI 29, 30-9-1957

NGÔN-LUẬN

Năm thứ 4 số 811 — NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN — Giá 2 đồng

Ngày 6 tháng 8 nhuận (4m-lịch) — *Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : HỒ-ANH*

ĐIỆN THOẠI : 22 763 — HỘP THƯ SỐ 343 — TOÀ SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 126 ĐƯỜNG LÊ LAI - SAIGON

MỖI NGÀY 1 VẤN-ĐỀ

Chào mừng Hội nghị Kế Hoạch Colombo

Một cuộc hội nghị quan trọng trên cấp bậc ngoại trưởng giữa các nước trong khối Liên Hiệp Anh đã được tổ chức hơn 7 năm về trước tại Colombo, thủ đô Tích Lan. Một điều khoản phụ được ghi thêm vào chương trình nghị sự, vấn đề hợp tác kinh tế. Trong phiên họp khai mạc Thủ tướng Tích Lan công long trọng tuyên bố « Vấn đề chính xác quan hệ đến Á Châu chẳng phải vấn đề chính trị mà là vấn đề kinh tế ». Thế rồi hội nghị nói trên giải tán nhưng một điều khoản độc nhất còn tồn tại ấy là điều khoản hợp tác kinh tế, điều khoản làm căn bản cho một tổ chức quốc tế sau trong sau này đây là Kế Hoạch Colombo.

Trải qua 7 năm, Kế Hoạch Colombo lại kết nạp thêm số hội viên và đặt thêm nhiều kết quả tại miền Nam và Đông Nam Á.

Năm nay, lần đầu tiên, Hội nghị Kế Hoạch Colombo được tổ chức tại một nước không thuộc khối Liên Hiệp Anh.

Năm nay, lần đầu tiên nước Việt Nam Cộng Hoà được cái vinh dự đến tiếp một Hội nghị quốc tế quan trọng.

(Xem tiếp trang 4)

Tổng Thống Ai Cập ngỏ ý muốn

TÁI LẬP GIAO TẾ VỚI MỸ

VÀ XÁC ĐỊNH LẬP TRƯỜNG : HOÀN TOÀN CHỐNG CỘNG

LÊ CAIRE (AFP) 27-9-57.— Trong bài phỏng vấn Tổng thống Ai cập của thông tấn xã Associated Press đã được đài bà Anna Le Caire loan truyền, Tổng thống Ai cập Abdel Nasser nói rằng « Ai cập sẵn sàng tìm mọi cách để tái lập ngay giao tế với Mỹ nhưng trước hết vì sự tái lập bang giao giữa hai nước sẽ có lợi cho Ai cập Tuy nhiên, Ai cập đặt ra điều kiện là sự tái lập giao hảo ấy không thương tổn đến chủ quyền và quốc thể của Ai cập».

Tổng thống Nasser đã định nghĩa chính sách trung lập mà Ai cập áp dụng trong chính sách đối ngoại đề chấm dứt chiến tranh nguội và lèm dịu bớt sự căng thẳng trên thế giới.

Ô. Nasser nói : « Tuy nhiên, trên địa hạt đối nội, chúng tôi hoàn toàn chống cộng sản và chế độ chúng tôi tất gần giống chế độ tư bản.

• Chúng tôi tăng cầm thấy mình phe đuổi sau nhiều lần bị Thổ nhĩ kỳ, Pháp và Anh thống trị.

• Nhưng một khi sự sỏ đã thâu hết đọc lập, chúng tôi chẳng thuộc 1 chính khích trung lập.

« Ai cập sẽ nửa vầm khi giới nước và sẽ tăng cường tiềm năng chiến tranh nếu Do thái quyết định chống lại chúng tôi ».

Ông Nasser cũng tuyên bố rằng Ai cập có ý định vì ra tay cho Syrie tùy theo khả năng của Ai cập để giúp Syrie duy trì quyền độc lập và tự do.

Để cập vấn đề tiếp tế khí giới cho Tunisie, Tổng thống Nasser tuyên bố rằng ông cương quyết ủng hộ Tunisie bằng cách cũng những khí giới cần thiết và bằng cách bán cho Tunisie những khí giới hạng nhẹ và dược được mà Ai cập sản xuất.

Sau hết, trả lời cho thông tín viên thông tấn xã A.P. Tổng thống Ai cập nói rằng ông « không có thêm vọng lập một đế quốc Á rập».

PHÁI ĐOÀN THÔNG TIN CAO MIÊN viếng thăm V.N.

SAIGON.— Ngày 26-9 vừa rồi, một phái đoàn Thông tin Cao Miên gồm 4 nhân viên đã sang thăm viếng Việt Nam.

Đây là thành phần phái đoàn :

— Ông Deutsch Sidim, Chánh Văn phòng Bộ Thông tin Cao Miên Trưởng Phái đoàn.

— Ông Soeur-Kean, Tổng thư phòng Tuyên truyền Cao Miên.

— Ông Chhim Tel, Nghệ sĩ, nhân viên Bộ Quốc gia Giáo dục Cao Miên

— Ông Sây Tim Vann, Phó Giám đốc đài Vô tuyến Truyền thanh Quốc gia Cao Miên.

Sáng 27-9, hồi 9 giờ, Phái đoàn đã được Ông Bộ trưởng Thông tin và Thanh niên Trần Chánh Thành tiếp kiến. Sau đó phái đoàn đi thăm Hội trường Diên Hồng, trụ sở của Hội nghị Kế hoạch Colombo, và đến viếng Nhà Tổng Giám đốc Vô tuyến Truyền thanh Quốc gia V.N.

Buổi tối hôm ấy, Phái đoàn đã đến dự buổi tiếp tân tại Cholon do ông Bộ trưởng Bộ Thông tin và Thanh niên tổ chức.

Hồi 14 giờ hôm 28-9, phái đoàn đã rời Saigon trở về nước, Ông Trưởng phái đoàn đã tuyên bố với phóng viên báo này hay:

• Chúng tôi thấy Việt Nam đã thực hiện được nhiều tiến bộ nhất là trên địa hạt Thông tin.

Chúng tôi sẽ trường trình Chính phủ chúng tôi biết rõ những tiến bộ ấy để Chính phủ chúng tôi rút ưu khuyết điểm trong việc tổ chức ngành Thông tin Cao Miên.

XEM TIẾP A TRANG 6

Tin Vắn Hàng

— Theo một nguồn tin thông thạo người ta được biết rằng Trung cộng cho đợi ký kết một thoả ước thành thể, Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa vừa cho phép Chành phố Hòa Lan tạm thời thiết lập các đường hàng không Amsterdam - Saigon, và Amsterdam — Đông Kinh ghé qua Saigon.

— Thiếu Tá Lê văn Bường vừa được cử giữ chức Tỉnh Trưởng tỉnh Bình Tuy kiêm nhiệm chức vụ Quận trưởng Đinh Quán kể từ 1 Novembre.

— Nhà sư giữ độ có của Nha Ngư nghiệp Việt Nam và sự quan chánh quyền địa phương, Ty Ngư nghiệp Phước Tuy đang tiến hành việc thành lập một ngư cảng tại Hòn Đá (Vũng Tàu) để giúp cho đồng bào Ngư nghiệp có đầy đủ phương tiện để đánh cá ở Trung Việt đến cả nhà đậu thuyền (ghe) phòi chỉ tuyết, tiện cho việc làm nghề của họ hầu phát triển nền kinh tế quốc gia.

XEM TIẾP A TRANG 4

Kế hoạch 6 điểm của Hội Đồng Liên Minh các nước Á Châu chống Cộng

BÀI BẮC (UPI) — Hội nghị đặc biệt của Hội đồng Liên minh các nước Á châu chống Cộng đã khai mạc hôm 26-9 và cuộc thảo luận hai ngày với sự cảnh cáo rằng cộng sản có gắng tạo ra một bầu không khí chống Mỹ ở đảo Xứng Thăng là phần đất mạnh mẽ nhất ở Thái bình dương.

14 đại biểu của 11 nước Á châu họp đã thành lập một hội đồng mới của Tổ chức chống cộng trong đó thành lập cách đây ba năm.

Ô. Thai Chang, đại biểu Kyukyu tuyên bố rằng chính quốc đầu Kyukyu, trong đó có đảo Xứng thăng, trở thành một trong những mục tiêu của cuộc xâm lăng cộng sản.

Ông tiên đoán rằng Trung cộng sẽ tìm đủ mọi cách để tạo ra sự rối

XEM TIẾP E TRANG 4

Tin thêm vụ đại úy giả bị thộp cổ

PHẠM Q-HUY 19 TUỔI

mạo xưng là B.S Phi nhập Việt tịch,

Đại Úy, Phó chủ tịch Thanh Thương Hội Á Đông

đề mở phòng khám bịnh tại Lái Thiêu

—Sau gần 2 tháng hành tung mờ bị bại lộ.

SAIGON,— Trong số báo ra ngày 16m qua chúng tôi đã loan tin một tên dự giả bị tượt bắt tại chợ Bến Thành và nhất trí sẽ « mổ xẻ » mà vẫn không thoát khỏi Hiến Binh.

Hôm nay chúng tôi được tin thêm: Sau khi Ty Hiến Binh Phủ thâu nhận cuộc điều tra, người ta được biết thêm nhiều hành động ngang trái của tên dự giả nọ.

Từ lưu manh chuyên nghiệp.

Phạm quang Huy tự Triệu là một tên lưu manh chuyên nghiệp. Năm tháng Huy 19 tuổi, chúng trong giấy khai khai là 29 tuổi. Huy lục cẩu hỏn rất thường nhưng hỏn khai đã dựa tờ tài phán nhất và có làm giáo sư Anh văn (!!) cho một tư thục tại Nha Trang.

... đến B.S Sreanf

Một điều rất đáng trú là Huy còn dùng một tấm giả là Sreanf, quốc tịch Phi thuật Tân với chức nghiệp Đại úy Bác sĩ, Phó Chủ tịch Thanh Thương Hội Á đông.

Để « lưu trần » các nhiệm vụ giả mạo ấy Huy đã dùng những giấy tờ giả mạo sau đây :

• Một giấy chứng nhận thay vì căn cước cấp cho B.S. Sreanf tự quốc tịch Phi chuyển qua quốc tịch Việt Nam.

• Một giấy chứng nhận thay vì « trung tuổi thư cấp cho B.S Sreanf, Phó Chủ tịch Thanh Thương Hội Á Đông, từ ý sự tại V.N trong thời gian 2 năm kể từ 1-5-57.

XEM TIẾP F TRANG 4

BÁC-SỸ THUỐC NÚC-TRỰC

Chủ Nhật 29-9-1957

Bác sĩ Nguyễn-anh Tài 10, đường Suong-nguyệt Anh Saigon.

Bác sĩ Trương văn Quỳnh 201, đại lộ Chi Lăng (Phàdohiệp) Giadịnh

Bác sĩ Phạng Minese 65, đường Lương như Học Cholon.

Bác sĩ Lê văn Triết 32, đường Phạm Đình Saigon

Thứ Hai 30-9-1957

Bác sĩ Bùi huy Đỉnh 35/11 đường Cô Bắc Saigon.

Bác sĩ Ngô tôn Sang 210, đường Võ Tánh Saigon.

Bác sĩ Phạm văn Phác Jhia, đường Hàm Thuyên Saigon

LỄ KỶ NIỆM ĐỨC KHỔNG TỬ

đã cử hành rất trọng thể tại Tòa Đô Sảnh

★ « Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa cương quyết chú trọng đến việc phục hưng những giá trị truyền thống. vĩnh cửu... » (Lời ông Bộ Trưởng Q.G.G.D. Nguyễn Dương Đôn)

SAIGON.— Sáng 28-9, ông Ng Dương Đôn, Bộ trưởng Bộ Quốc gia Giáo dục, đại diện Tổng thống Cộng hòa, đã đến chủ tọa lễ kỷ niệm Đức Khổng tử, tại Tòa Đô thành Saigon.

Sau nghi lễ thường lệ, ông Hội trưởng «Không Học Hội Việt Nam» đã đọc một bài diễn từ trình bày đạo lý Khổng tử theo sự nhận xét của các nhà đại học triết và văn hóa qua các thời đại, cùng ý nghĩa của đạo lý ấy trong hiện tại

Ông Hội trưởng « Không Học Hội Việt Nam » cũng đã nhắc lại tiểu sử của Đức Khổng Phu Tử. Kế đó, ông Bộ Trưởng Bộ Quốc gia Giáo dục đọc bản thông điệp của Tổng Thống Cộng Hòa nhân dịp kỷ niệm ngày sinh nhật của Đức Khổng Tử (xế đăng trong số này)

Đoạn, ông Nguyễn Dương Đôn đã cập tới vấn đề truyền thống tiếu bộ trong việc áp dụng đường lối của Đức Khổng Tử.

Đại ý, ông Bộ trưởng Bộ Quốc gia Giáo dục nói :

• Không ai có thể phủ nhận những tiến bộ lớn lao của khoa học và kỹ thuật tự một thế kỷ nay và không ai chối cãi rằng những tiến bộ đó đã đã thiệt tất nhiều đến cộng sự chế của nhân loại. Với sự khám phá và công dụng nguyên tử năng, sự hiểu biết và quyền lực con người đã tăng gấp đôi và hiện, cải nước mơ chinh phục hoàn toàn thiên nhiên đã được xem như có thể thực hiện được.

• Nhưng tiếng ấy là khoa học không phải là tất cả tiến bộ của con người. Sau một thời gian mê say với khoa học, người ta phải nhận thấy rằng tiến bộ khoa học bắt tất là đi đôi với tiến bộ tinh thần, và quyền lực của mình càng tăng thì con người càng tiềm tàng trong việc xử dụng quyền lực đó.

• Hai trận đại chiến vừa qua, và những chế độ độc tài trong lịch sử hiện đại đã cho thấy rõ những tai hại gớm ghê mà quyền lực của khoa học đã mang lại cho con người nếu không biết xử dụng có theo đạo lý.

• Khoa học càng tiến, nhân loại càng lâm vào tình trạng nguy hiểm, nếu không có thể đưa đến sự tiêu diệt hoàn toàn nhân loại.

XEM TIẾP B TRANG 4

Thông điệp của Tổng Thống Đức Không Phu Tử

Sáng qua 28-9, Lễ kỷ niệm Đức Khổng Tử đã có hành long trọng tại Toà Đô Sảnh dưới sự chủ tọa của ông Bộ Trưởng Bộ Quốc Gia Giáo Dục Nguyễn Dương Đôn đại diện Tổng Thống. Hình trên : ông Nguyễn Trác, Hội trưởng hội Khổng Học Việt Nam đang đọc diễn văn

Trong khung cảnh ngày kỷ niệm lịch sử lần này, tôi muốn cùng đồng bào toàn quốc thăng cảm trong bầu không khí đạo vị nồng đượm do một bậc siêu nhân của Phương đông, Đức Khổng Phu Tử, cách đây trên 2.500 năm, đã tạo thành ở Trung hoa và lan rộng khắp Á Đông cho đến ngày nay.

Tôi muốn cùng đồng bào suy gẫm lại các đạo lý của vị triết nhân ấy để tìm hiểu, trong cái đạo lý đó, những cái giá trị vĩnh viễn đã ăn sâu thành những giềng mối cho cuộc sống của cả dân chúng một phương trời và cũng cống hiến, tôi tưởng, bao nhiêu thế hệ.

Như đồng bào biết, Đức Khổng Phu Tử sống vào đời Xuân thu, trong thời kỳ mà người thì giữ Hoàng đế bực bội với nhau, trong thì Ngũ Bá tranh cường, dân tình khổ sở, phong hoá suy đồi.

Đứng trước một thực tại cực kỳ ngày nay đã, Đức Khổng Phu Tử đã làm gì để cứu vãn tình thế ? Ngài đã lấy cái Đạo của Thánh hiền đời trước để phát huy ra mà dạy bảo khắp, chỉ không tạo ra Đạo mới. Ngài nói : « Thuật nhi bất tác », chỉ theo việc cũ mà chép lại, chứ không sáng tác ra điều mới.

Sống trong thời đại loạn, dù vào cái đạo lý vẫn có trong tâm lòng người bởi đó để tới ra một lý thuyết khả dĩ cứu vãn tình thế đó là điều rất tế nhị giúp chúng ta thấu hiểu chúng ta tới tác Ngài, cũng như giới hạn của đạo Không.

Tuy vậy trong cổ truyền của Trung hoa thì vẫn xoay vần hiểu nhầu tuần tự giáo thế, là cho sức

XEM TIẾP C TRANG 4

Ng hiệp đoàn tơ sợi Việt Nam đề nghị

HẠN CHẾ VIỆC NHẬP CẢNG

CÁC SẢN PHẨM NGOẠI QUỐC

SAIGON.— Hôm qua, chúng tôi đã loan tin Nghiệp đoàn tơ sợi Việt Nam chính thức thành lập. Hôm nay, chúng tôi xin tóm tắt chương trình hoạt động của Nghiệp đoàn tơ như dưới đây để độc giả cùng rõ :

1.— Điều tra sơn xuất tơ để có những con số xác thực về :

a) số lượng dệt hiện hữu trong nước.

b) nhu cầu toàn quốc về chỉ sợi.

c) năng suất tối đa về tối thiểu hàng quốt về về tương lai hàng năm để trình lên Bộ Kinh tế và yêu cầu Bộ cấp hạn chế một phần nào việc nhập cảng các sản phẩm ngoại quốc.

2) Tiếp xúc với phân bộ nhập cảng loại NCA (tơ sợi) nhằm mục đích giải quyết các vấn đề liên quan tới việc nhập cảng những nguyên liệu và vải sợi ngoại quốc.

3) Nghiên cứu thị trường trong nước và vấn đề xuất cảng sau

XEM TIẾP D TRANG 4

Mặt sông Nhà Bè

BIẾN THÀNH BIỂN LỬA

2 người cháy bùng vì săng trên tàu liệng xuống

NHÀ BE,— Hồi 9 giờ đêm 27-9 một tai nạn vô cùng thê thảm đã xảy ra trên sông Nhà Bè làm sôi động cả một vùng rộng mênh mông ghê rợn.

Theo thường lệ, vào giờ trên, chỉ Lê thị Hương 32 tuổi và anh Nguyễn văn Thanh 34 tuổi, ngụ ở làng Tân Thuận Đông (Gia định) rủ nhau chèo chung 1 chiếc xuồng nhỏ chạy theo Bến đò bán đồ ăn như thường. Nhưi bỗ đò bán đồ ăn đậu quanh đó, Khi xuống bơi đến 1 chiếc tàu để bán đá, trong lúc chị Hương mắc bận với công việc, chỉ có anh Nai ở trong thuyền thì đột nhiên 1 chiếc tàu trên có lớn phát chạy tự mặt thăng sông. Thấy thế tr n tàu với tốc mãy thăng sông đó xuống xông cho tất lửa, không ngờ xông lan ra khắp mặt nước và chỉ trong khoảnh khắc cả khu đó biến thành một biển lửa. Chiếc xuồng nhỏ bé của anh Nai và chị Hương bị cháy bị lửa bao phủ.

Cả 2 người hoảng hốt nhảy xuống sông mong thoát nạn nhưng rồi cả 2 đều bị lửa thiêu những cây đuốc sống.

Anh Nai thấy nguy toan lặn xuống sâu để tránh lửa nhưng phần

XEM TIẾP I TRANG 4

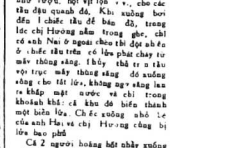

BỊ TÌNH NGHI là ĐỒI HỐI LỘ

Một Uỷ viên Xã được tha bổng

SAIGON — Ngày 7-9-55, Phạm văn Trí có bán triêu cho Đỗ văn Lan một đôi lứa và 1 cây súng Ba Bình (Vinh long) để Uỷ viên Tài chính xã kiêm Tổng thư ký Nguyễn văn Phỉ thi thực 2 gây bắn 3 con trâu, 3 con nghé non giá 15.000đ nh ng khi viết lên giấy tờ, chỉ có 9800đ. Khi đưa Phỉ thị phực và đồng dấu xong, Lai nóc tới lấy ra 100đ. nữa nì đưa Phỉ : « nói nghèo quá, xin ông cầu dùm 90.2 nữa cho tôi biểu lai ». Nhưng ông Phỉ bảo Lai lăng : « Tôi nay là viên nước thì lấy biển lai làm sao được. Phải đưa 180 đ, trận lớn 600đ nói con (đã là 1800 !. Vì Lai nằn nì mãi, ông Phỉ ba giá xuống 400 l con, Lai vẫn không chịu nên ông Phỉ lấy lại 2 gây tơ bán trâu và gửi lên Ty Cảnh sát Quận 4 làng.

Đề đó Ngô văn Phỉ bị truy tố trước Toà Sơ Thẩm Biệt Hình Vĩnh Long về tội đòi hối lộ 1951 đã bị chứng một gây tơ bán trâu. Toà này đã cật tội danh hối lộ thành đòi thâu một số tiền hoa hồng thị hành quá giá chính thức và phạt Phỉ 4 tháng tù treo, 1 ng n đồng vạ.

Bị cáo thắng cáo nên nội vụ lại ra trước Toà Thượng Thẩm sáng hôm rồi. Bình vực cho bị cáo, luật sư Lê văn Hồ viện cớ : theo công văn số 4294/HCSV (ngày 19-9-55) của Tổng Đại Biểu Chính phủ tại N. V. hiện điều 11, nghị định ngày 3-10-51 nói rằng các hương chức làng

XEM TIẾP G TRANG 4

Tìm được XƯƠNG NGƯỜI đã chết cách đây 40.000 năm

MONTIGNAC LASCAUX — Viên giám đốc địa phương các di tích lịch sử, giáo sư Francois Bordes, đã đi Montignac Lascaux để tiếp nhận các bằng chứng mới về người tiền sử cũng những xương người vừa được ông Roger Constantin tìm thấy.

Ô. Bordes đã ý gửi bổ như sau :

• Các bằng chứng mới người ta nhất đã sống trước đây từ 35 000 đến 40.000 năm và những xương sọ cũng có từ hơn 20.000 hay 30.000 năm. Song le, người ta chỉ biết đích xác một khi đã khám nghiệm kỹ càng rồi ».

Người ta hy vọng sẽ lấp lại được ít ra thế hệ xưong người tiền sử

BÒ-LÔ' 1957

PHÒNG - SỰ HỒI - KỲ CỦA PHAN-NHỊ

VI—.Một cái lò nấu thuốc phiện ngay giữa Đô thành

(Tiếp theo)

Đang nói huyên thuyên xích chó đến nhà, thấy trên tiệm có nhiều người đã nói, ông ta liền hỏi hoàng :

— Chết chửa ! Chuyện tầm phơ mới. Nước nói từ bao giờ mà không hay.

Đoạn ông ta hấp tấp đi cái rồ lên miệng liền, đặt miệng vải phin lên trên rồi trở rồ, rồi lại phủ thêm lên đó một tờ giấy báo nữa. Rồi ông ta lăng lẽ đội nước sôi lên trên.

Nước thấm qua lần giấy báo, lần vải mỏng, rơi xuống lòng chiếc liền sứ ở ngăn ông ta mở như một cái cuốn nước đang sôi.

Tôi nghe nhiều những cô chỉ thanh thạo của ông ta mà lòng bàng khuâng không hiểu ông sẽ dùng những thứ đồ vào việc gì.

Sau khi đã đội hết nước nước, nhìn thấy cái vẻ mặt « người miền Thượng » của tôi, ông ta cười tỉm tỉm :

— Cậu lạ lắm à ? Đây, cái việc nấu nướng nó tử công phu như thế đó. Các nhà báo chế phẩm thuốc phụ men cần thận ra sao, thì mình cũng phải cần thận chăng kém gì họ. Hơi bẩn một chút, hơi có dịp một chút cũng làm giảm mất cái giá trị của thuốc đi. Nó sẽ rất có thể không chạy tầu, bọc nước lên mà không « sôi một quý » (khi nướng lên đèn, thuốc sẽ ra những bọt, dần nghiện gọi đó là sôi một quý) thì tụi nó bắt nó chịu cho ông mà, về mình cũng bết cả

XEM TIẾP F TRANG 4

Tin Quốc Tế

Trong một bữa cân đệ trình ấy ban Trung ương Đảng Cộng sản Ý, ông Giorgio Amendola, việt lộ tăng đảng Cộng sản Ý đã mắt 10, 8% đảng viên mới, so với 156 000 năm 1956.

THÁI LAN

Hôm 29-9, ô. Nai Visut Attayakri ngoại trưởng Thái Lan tuyên bố với báo chí rằng 13 phái đoàn ngoại giao ở Vùng Cấm đã thiết lập liên lạc chính thức « với chánh phủ hiện thời, như vậy là thừa nhận chánh phủ

XEM TIẾP B TRANG 4

• mê tín « (tuy tín) đối với bọ.

Sau một tháng lý thì yết tốt mới chỉ biết một cách đại khái chủ nghĩa rằng cái sự đội nước sôi lấy là để cho sạch liền, cho nó khỏi ở đó những chất mỡ màng bẩn, thêu nhưng tôi vẫn cần thắc mắc vì chưa biết ông sẽ dùng cái chảo đó ở bếp bên cạnh vào việc gì.

Trong khi đó, ông ta vẫn cắm cúi làm như một việc rất nhẹ.

Bếp bên, chảo nước cũng đã sôi.

Ông ta bắc cái đồ kết nước đi, lấy bông bẩn chén thật kỹ rồi lại bắc lên bếp như cũ. Mắt tôi khi thấy chảo bốc khói, ông ta mới rót ngân bẩn bẩn ra một cái chén khác, nếm vào trong đó rồi sẽ lên nếm xem ta sẽ thịt bỏ vậy.

Chông đó như dập bẩ trên ông ta lấy đất ra gắn nắt thuốc ra, đoạn rót một ít nước ra bỏ sẽ đó.

Hỏi tại sao lại phải cho nước ?

Ông ta đáp : cho nước vào để cho thuốc nó thơm ngon, không có chất rượu, thuốc sẽ kém bẩn mùi vị cũng như ăn phở tái sách mà thiếu là chanh vậy.

Sau khi chắt thuốc cái đã dự ghiền, ông ta mới đã thêm nước

XEM TIẾP D TRANG 4

Tiếng Thời Thường

THÊM 27 Tiền Thương Gia

được vay tiền ngắn hạn

SAIGÒN.— Sau phiên họp của Ủy ban nới đơn ngày 11-5-57, Bộ Kinh tế đã chấp thuận cho 27 tiền thương gia đã nạp hồ sơ đầy đủ vay ngân hạn một số tiền tổng cộng là 160.000 đ.-

Như vậy là tính đến nay, số tiền cho tiền thương gia vay đã lên tới 3 851.000 ! .

THÀNH - LẬP 4 VÙNG Dinh - Điền

SAIGON.— Tổng Thống vừa ký nghị định số 1502/TTP/VP thành lập 4 vùng Dinh Điền mệnh danh theo thứ tự sau đây.

— Vùng Dinh Điền Cao Nguyên Trung Phần (gồm các tỉnh Kontum, Pleiku và Darlac)

— Vùng Dinh Điền Đông Thập Mười (Kiến Tường, Kiến Phong)

— Vùng Dinh Điền An Xuyên (An Xuyên, Ba Xuyên)

— Vùng Dinh Điền Cái Sắn (Kiến Giang, Au Giang)

Mục đích của Nam Phần từ nay thiết lập thêm 2 vùng Dinh Điền mệnh danh là :

Vùng Dinh Điền số 1 Nam Phần (gồm các tỉnh Bình Tuy, Phước Tuy, Long Khánh, Phước Long và Bình Long)

Vùng Dinh Điền số 2 Nam Phần (các tỉnh Biên Hoà, Bình Dương, Tây Ninh và Long An).

Niên khoá 1957-58 MỞ THÊM 119 lớp Trung học

SAIGON (VTX) — Trong niên học 1957-58, ngoài 6 lớp Trung học đã sẵn có, Bộ Quốc gia Giáo dục đã quyết định sẽ mở thêm 119 lớp nữa chia ra như sau :

ĐỆ NHẤT CẤP :

— 26 lớp Đệ tục (5e)

— 32 lớp Đệ nhứt (4e)

— 24 lớp Đệ tứ (3e)

ĐỆ NHỊ CẤP :

— 12 lớp Đệ tam (seconde).

— 11 lớp Đệ nhị (1ère)

— 4 lớp Đệ nhứt (Terminales)

Như vậy, trong năm học tới (1957-58) sẽ có tất cả 628 lớp Đệ nhứt cấp và 152 lớp Đệ nhị cấp.

Lê Minh tức Hoàng Thái Sơn thủ phạm vụ trọng gửi các khách du lịch Nhật Bản rồi ra Toà hồi 8g30 sáng thứ hai 30-9-57.

Tiếng Chuông Trưa

Ý

Trong một bữa cân đệ trình ấy ban Trung ương đảng Cộng sản Ý, ông Giorgio Amendola, việt lộ tăng đảng Cộng sản Ý đã mắt 10, 8% đảng viên, so với ngày 1 tháng Chín vừa qua.

Năm 1957, đảng đã có 91.000 đảng viên mới, so với 156 000 năm 1956.

THÁI LAN

Hôm 29-9, ô. Nai Visut Attayakri ngoại trưởng Thái Lan tuyên bố với báo chí rằng 13 phái đoàn ngoại giao ở Vùng Cấm đã thiết lập liên lạc chính thức « với chánh phủ hiện thời, như vậy là thừa nhận chánh phủ

XEM TIẾP B TRANG 4

MỘT QUAN - NIỆM VỀ GIÁO - DỤC dưới chính thể Cộng Hoà hiện tại

Bài của ô. NGUYỄN THIỆU
Dân biểu Quốc Hội

(Tiếp theo)

II. — Phần thứ nhì

B) Những nguyên tắc căn bản của nền giáo dục mới

Sau khi trình bày tinh chất của giáo dục, chúng tôi xin nêu những nguyên tắc căn bản của nền giáo dục Việt Nam dưới chính thể Cộng Hòa.

1) Làm cho học sinh đều phụ thuộc vào mảnh bằng

Từ ít năm nay người ta thường kêu gào học sinh không nên phụ thuộc vào mảnh bằng, đi học chỉ cốt lấy hiểu vv.. Nhưng theo chương trình giáo dục hiện tại và cách dùng người hiện nay thì nếu không có bằng cấp sẽ không có cách gì học thêm hoặc đi làm. Bởi vậy mục đích nói là không nên coi mảnh bằng là mục đích của sự học nhưng mới thấy cách đến trường là người ta học sinh chỉ cốt làm sao giật được mảnh bằng. Do đó chương trình giáo dục mới chỉ bó buộc những thí nhồng lợi bỏ bảo đó chẳng ích chi làm trò cười cho mọi người.

Vì vậy muốn bỏ học sinh trong khi học để bị phụ thuộc vào mảnh bằng, người ta bảy đạy học sinh một nghề chuyên môn ngay khi còn đi học. Chẳng hạn như bên cạnh chương trình giáo khoa, học sinh sẽ chọn lựa một nghề học với khả năng của mình. Tới lớp đệ thi, nếu đỗ học sinh sẽ học thêm, nếu không điều đó cũng không cần vì học sinh đã có sẵn nghề chuyên môn trong tay, chỉ cần thọ nghề là có thể đi làm như những người thi đỗ. Làm như vậy trong lúc đi học, học sinh sẽ chỉ để ý học hành cho biết, cho giỏi chứ không phải « học tủ » học nhồi để cốt giật lấy mảnh bằng.

(Xem tiếp trang 3)

BUỔI TỐI

LÊ LỢI (thường trực) : Chữa Thành mẫu nhiệm

LONG THUẬN : Planète interdite

NGUYỄN HUỆ (thường trực) : La rivière de nos amours

VIỆT LONG (th. trực) : La rivière de nos amours

ĐẠI ĐỒNG (thường trực) (Saigon) : Cao gió quạ Đi Đốc

CATINAT (thường trực) : • L' assassin ne pardonne pas •

VĨNH LỢI (thường trực) : Địa ngục trần gian

TÂN ĐỜ (thường trực) : Hòn đảo rắn ma

LONG PHỤNG : L'énigmatique Monsieur • D •

NAM QUANG : Người mặt quỷ

MAJESTIC (Saigon) : Ma soeur ma du tomerre

PALACE : L'enigmatique Monsieur D.

(août 13g-15g-19g-30-21g30)

RẠNG ĐÔNG : Ma soeur est du tonnerre

CASINO (Dakao) (Thường trực) : L'homme du Kentucky

Thứ hai : Capturez cet homme

CASINO (Saigon) : L'énigmatique Monsieur • D •

MODERNE (thường trực) : Hồn người sắc ma

THANH BÌNH : Người mặt quỷ

ĐẠI NAM : Riviere sans retour

Thứ hai : Rendez vous de Hongkong

EDEN : Riviere sans retour

Thứ hai : Rendez vous de Hongkong

OLYMPIC : Dũng sĩ mặt nạ

KHẢI HOÀN : Dũng sĩ mặt nạ

CATHAY : Dũng sĩ mặt nạ

Số 46

ÁNH LỬA ĐÔNG-ĐÔ

TIỂU THUYẾT ĐẶC-SẮC của HỒ-ĐIỆP THU LANG

CHƯƠNG VI

Người Sứ-giả bí-mật

(Tiếp theo)

Phan Tuấn không dại. Một ý nghĩ ngay vừa chợt lóe trong óc chàng ! ngộ nhỡ « người sứ giả » này là người của Duy Lương định tìm cách đưa ta vào trong ? Cuộc đuổi theo thuyền Mã Ân đã hẳn dẫn tới lúc này đã chẳng có kết quả gì, mà còn đưa luôn một người tới trước một đến phòng ngự của đoàn quân « Thiên Kiều » ! Giữa lúc mọi người cạm trán với giặc thì hắn với vàng biến mất. Thế rồi, bây giờ, tự nhiên hắn lại hiện ra tinh ! nguyện làm hướng đạo ! Hành động của hắn thực bí mật và khó nghĩ !...

Thấy Phan Tuấn ngồi im lặng trên mình ngựa chưa quyết định ra sao, « người sứ giả » có vẻ sốt ruột hiểu những ý nghĩ phân vân thầm kín của chàng. Hắn bèn lời con ngựa của Tuấn tiến lên mấy bước. Tới bên một thân cây mọc vươn thẳng lên trời, hắn khẽ cất tiếng :

— Trăng sĩ thử vịn vào thân cây này xem ! Từng thắng người trên yên ngựa rồi nhìn quanh những rặng rậm kia mà quan sát địa thế quanh đây sẽ rõ.

Phan Tuấn làm theo đúng lời « người sứ giả ». Chàng vịn vào một cách cây, đứng vươn hẳn mình, kiễng chân trên yên ngựa nhìn về phía xa xa. Chợt Tuấn kêu lên khe khẽ :

— Ô nhỉ ! Thắng trước mặt đây, cả bên phải, bên trái đây nữa, sau những khóm cây rậm rạp kia, chỗ nào cũng có hiệu lệnh xanh đỏ của quân « Thiên Kiều » ! Hiệu lệnh chuyển lọng nhanh lắm, y như đom đóm bay !

Người sứ giả nói :

— Anh đem chuyển động nhanh như vậy, đó là hiệu lệnh tự tập quanh sĩ các phía, sửa soạn thắt chặt lại vòng vây. Tự thái màu màu ra thoát khỏi địa hiểm !

Giọng nói của hắn cương quyết và thẳng thắn. Tự nhiên mọi người thấy hắn hoàn toàn đáng tin cậy, không có gì đáng nghi ngờ. Chính Phan Tuấn giờ đây cũng tiến phân vân và Tuấn không biết định quyết gì hơn là hỏi người sứ giả :

— Làm thế nào ta thoát khỏi được vòi này ? Cả mấy phía hình như đều có quân vây chặn các ngả đường ?

— Làm thế nào ?

Câu hỏi đó, Phượng Tuyền cũng nhắc lại, và cả bọn cùng thì thầm bàn tán trong bóng tối, và chỉ còn biết chờ đợi « người sứ giả » quyết định.

Phan Tuấn đã ngồi xuống yên ngựa. Văng vẳng phía xa xa chợt vọng lên một hồi còi, rồi hai, ba hồi còi lanh lảnh.

Người sứ giả lên tiếng :

— Thôi ! Chúng ta đi mau ! Đã có lối thoát rồi ! Nào xin mời các nghĩa sĩ quay đầu ngựa lại !

Mọi người đều sững sốt không hiểu. Phượng Tuyền nọ ngạc hỏi :

— Ơ ! Sao lại quay đầu ngựa lại ?

Người sứ giả điềm nhiên đáp :

— Thưa vâng ! Quay đầu ngựa lại, để đi ngược trở lại ạ.

— Sao lại đi ngược trở lại ? Giặc đang đuổi theo sau lưng ta ?

Người sứ giả lặng lặng nắm giây cương ngựa của Phan Tuấn, tự tay mình xoay đầu ngựa lại đoạn mới thong thả trả lời :

— Thưa các nghĩa sĩ ! Xin cứ đi ngược trở lại đường này, bởi vì cách đây một quãng sẽ có lối rẽ ngang ... mà chỉ có một lối duy nhất đó là không bị quân mai phục chọn đánh bất ngờ !

Những hồi còn phía xa lại vọng lên một tràn nữa, nghe dì gần hơn một chút.

Người sứ giả nhắc lại, giọng thúc dục :

Nào ! Xin quay đầu ngựa lại tất cả !

Không một lời phản đối, cả bọn tức thì gò cương ngựa, quay đầu trở lại cùng một lúc. Phan Tuấn đang đi đầu tiên bỗng trở nên đi sau cùng. Nhưng, tay vẫn nắm cương ngựa của chàng, « người sứ giả » tự ý lối con ngựa đi xát vào một bên đường, tiến vượt hẳn lên trước.

Hắn dẫn đầu, tay giắt ngựa Phan Tuấn, và nói vọng lại phía sau :

Xin phép các vị, tôi phải đi trước làm hướng đạo thì mới tiện ! Từ lúc này, xin tất cả các vị hết sức im lặng cho !

Đoàn ngựa nối đuôi nhau bước hàng một, đi ngược trở lại con đường vừa qua. Trong đêm tối, người người ngậm tăm, ngựa im tiếng, chỉ nghe tiếng cành lá cây loạt xoạt, và đôi khi chợt nghe tiếng vỗ cánh vội vàng của một con chim ẩn đêm hoảng hốt cất mình bay cao.

Có điều lạ ! họ quay trở lại đi ngay trên con đường lúc nãy mà không hề thấy tiếng động cùng ánh lửa của đoàn quân đuổi theo ? Con đường nhỏ này hình như vẫn yên lặng từ bao nhiêu lâu chưa hề qua mình dưới bước chân người !

(Còn nữa)

Số 19

VỢ TÔI LÀ MỤ PHÙ-THỦY

Nguyên bản của THORNE SMITH

Bản dịch của Bà VŨ BẢ HÙNG tự THIẾU MAI

CHƯƠNG VI

(Tiếp theo)

Tay mân mê chiếc hài, tôi vẫn suy nghĩ rồi chăng rùng mình run sẩy khi nghĩ tới những hành vi quái dản của vợ mình.

Trán nổi đầm mồ hôi, tay chàng run run nhét chiếc hài vào túi và vặt đèn đi.

Mấy phút sau vào tới trong nhà chàng thấy Bích Lai đợi đón ở chân cầu thang tối hỏi :

— Thưa ông ! Ông có cần dùng gì tôi không ?

— Không, Bích Lai ạ.

Tôi trông ông có về hồi rối khác thường. Và chẳng hay tôi có thể giúp ích ông được việc gì không ?

— Không, tôi không cần gì cả. Anh cứ vào ngủ đi.

Dứt lời, chàng nhẩy bốn bực thang lên gác.

Điền Ninh không có ở trong buồng ngủ mà cũng không ở phòng bên cạnh.

Chàng đoán, cũng như mọi lần, đêm nay nàng lại nằm trong chuồng ngựa. Rồi chẳng quyết cứng lánh sang ngủ bên phòng tập thể thao để khỏi gặp Điền Ninh khi nàng trở về.

Chàng bỗng ngạc nhiên khi thấy có ánh sáng ở trong phòng tắm chiếu ra và cửa phòng này lại mở rộng. Chàng liền rón rén bước vào đứng sững ở giữa cửa. Điền Ninh đang lom khom cúi xuống chiếc bồn tắm, nàng hoàn toàn lõa lồ thân thể và đầu tóc rối bù.

Trông nghiêng, chàng thấy nàng gầy gò và có vẻ đỏ tọm khác thường. Hình như đang mải mê với việc làm của mình nên nàng không biết là có người đứng gần đó.

Một tay nàng bóp chặt cổ con gà trống nằm vắt ngang trên miệng bồn tắm, con vật khốn nạn cố sức rẫy rụa để mong thoát khỏi bàn tay độc ác, nhưng vô hiệu quả.

Tay kia, nàng cầm lưỡi dao cạo sáng loáng.

Thân thể cứng đờ lẫn ra và cặp mắt đăm chiêu nhìn con gà với vẻ mơ màng, nàng như chờ đợi hay nghe ngóng ai gì.

Ở nhà dưới, tiếng chuông đồng hồ trong phòng ăn điểm mười hai tiếng rõn rã. Tức thì nở một nụ cười khoái trá trên đôi môi tươi thắm, nàng quả quyết đưa lưỡi dao cạo cắt mạnh một nhát vào cổ con gà. Một tia máu vọt ra thuộc đỏ lòe cả hai bàn tay trắng và lụng nàng.

Nàng giữ cho gà chết rồi mới thả ra, để máu chảy ra hết. Rồi nàng lấy một chiếc cốc con ra hứng lấy máu đầy, rồi buông con vật ra để mặc cho nó rẫy đành đạch dưới sàn.

Cốc máu gà lên trước mặt, nàng bắt đầu lầm rầm đọc lên một thứ tiếng kỳ dị mà Vũ Lý chưa hề được nghe bao giờ.

Mê say đọc, tay kia nàng thoắt mở một chiếc túi vải nhỏ đặt lên bàn rửa mặt rồi đổ cốc máu gà vào. Đoạn, nàng lấy một chiếc bàn chải đánh răng bỏ vào trong túi, khuấy lên thật đều tay và miệng vẫn không ngớt lầm nhẩm những tiếng kỳ dị kia.

Trong chớp mắt, một luồng khói xanh lè từ trong túi nhẹ nhàng tỏa lên rất cao khiến nàng vui mừng thốt ra một tiếng « A ! » sung sướng.

Đứng ngoài cửa phòng, Vũ Lý nín thở chăm chú nhìn vào. Chàng chắc mẩm thế nào nàng cũng uống cái thứ nước ghê tởm kia.

Nhưng nàng ung dung vặn vòi nước rửa sạch bát chải cất vào chỗ cũ. Chợt nhìn vào chiếc gương trên tường, nàng bắt gặp bộ mặt xám ngoét vì khiếp đảm của Vũ Lý.

Không một chút bối rối, nàng lạnh lùng ngắm chàng giây lâu rồi cong cớn trách móc :

— Hừ, ra ông đã có gan rình mò do thám tôi ư ? Ông có biết rằng làm thế là xấu hổ lắm hay không ?

Dứt lời, không chờ chàng đáp, nàng giận dữ đóng sầm ngay cửa vào trước mũi chàng và khóa chặt lại.

Tâm hồn tràn ngập một phần nộ vô biên, Vũ Lý bỗng cảm thấy mình như một con sư tử hung dữ : lời trách móc đầy kiêu hãnh của Điền Ninh đã khiến lòng tự ái của chàng bị tổn thương nặng quá.

Tức thì chàng lao mình nhảy xuống cầu thang, chạy vọt phòng sách. Rồi chàng trèo lên mặt lò sưởi, giật phắt lấy thanh gươm cổ treo trên tường. Như con cọp xổng chuồng, chàng hầm hở chạy lên phòng tắm, giang thẳng tay bổ lưỡi gươm vào cánh cửa.

Những tiếng ầm ầm khiến Bích Lai và hết thảy tôi tớ trong nhà giật mình thức giấc. Hướng theo tiếng động, họ cùng nhau chạy ùa cả lên và sửng sốt khi nhìn thấy chủ nhân, mình mẩy vớt đầm mồ hôi, đang nghiến răng trợn mắt và hết sức bình sinh giáng lưỡi gươm vào tấm cánh cửa. Song, những tấm cánh cửa bằng gỗ xến rất chắc đã không chịu thua lưỡi gươm sắc bén của chàng.

Nhân lúc chàng ngừng tay dừng thở. Bích Lai liền bàn :

— Thưa ông, nếu ông muốn vào phòng tắm thì ông có thể đi qua cửa bên kia được.

(Còn nữa)

Đoán thiên tình cảm

(Tiếp theo trang 3)

ngày về. Nhưng mấy chị tôi rủng rưng lệ, chỉ nghẹn ngào đôi tôi áp chặt vào chị :

— Em ơi, chị đau khổ quá ! Tại không hiểu chị đem lại vì sao, nhưng tôi cũng biết chị đau khổ nhiều lắm. Tay chị cầm cái gương gập hình chữ nhật mới tinh. Chị khóc nhiều tiếc hôm ấy.

Ngày hôm trước khi rước dâu, chị tôi khóc rất đầm ra gối. Tôi ngồi xuống bên chị cùng thổn thức như chị. Hai vai chị rung rung theo tiếng nấc. Bây giờ tôi mới nhớ đến hai câu thơ của Nguyễn Bính :

Gió thổi mây vào hai bàn tay.
Có tôi khóc suốt một ngày một đêm.

Bốn năm qua, tôi đã có bốn đứa cháu gọi bằng dì và chị tôi không bốn như ngày nào nữa. Khi đi cơ vào Nam, vợ chồng chị cũng đi theo thầy bạn tôi. Bây giờ tất cả ở chung một nhà. Và dân dân tôi hiểu được chuyện tâm tình của chị tôi ngày xưa. Chị tôi và anh Ngại yêu nhau tha thiết. Tuy còn non nghỉ, nhưng tôi cũng nhận thấy trong nhiều trường hợp, khi người con trai và người con gái mến nhau mà gia đình người con trai giàu có hơn, việc để thành còn gì hạnh người con trai nghèo, người con gái giàu, việc đề đó vô lắm, dù hợ yêu nhau, hiểu nhau đến thế nữa. Chị vì còn nhiều thành kiến nên lấm. Bởi vậy khi thấy bà mẹ cho biết chị tôi đã có tin rồi, chị tôi chỉ còn biết khóc. Và anh Nhật chỉ còn biết than thở. Hai người ấn ủng chia tay nước mắt rân rưa, khi chia tay cũng cay nhiều mặn đắng vì là lần gặp nhau cuối cùng.

Trong cơn trôi và một hôm đi học về tình cờ tôi gặp anh Nhật ở Phú thọ Gặp tôi, anh mừng quá. Nhưng dường như chưa ở người đường bắt tiện, anh kéo tôi về nhà.

Anh hỏi tin tức về chị tôi. Tôi cho anh biết hết.

Từ khi chị tôi đi ở riêng anh tìm thú vui trong công việc. Anh chưa lập gia đình và suốt bốn năm đóng anh vẫn nhớ chị tôi.

Hôm ấy tôi về nhà bơi muộn. Thấy chị tôi, tôi kêu ngay vào buồng nói tổ :

— Chị này ! Em vừa gặp anh Nhật.

Chị tôi sửng sốt :

— Em gặp anh ấy ở đâu ?

Nhưng chị tôi lại trấn tĩnh được ngay :

— Thế anh ấy có nói chuyện gì với em không ?

— Chị để em trả lời câu trước đã chứ.

Sau ngày làm việc mệt nhọc Buổi chiều nên dùng

ALOPHEN viên

Nhuận trường êm dịu — Rẻ tiền

Các hiệu thuốc tây có bán

Anh ấy ở gần đấy. Ông bà Nhiêu bây giờ mở hàng cắt thuốc, còn anh ấy đang đi làm việc. Anh ấy vẫn chưa lập gia đình, gặp em anh ấy mừng lắm. Nhưng em chưa cho anh biết chỗ ở của mình, anh ấy cũng không biết mình ở đây đâu.

— Em nghĩ thế cũng phải. Đừng cho anh ấy biết chỗ ở của mình, và em cũng đừng gặp anh ấy nữa. để anh ấy yên trí làm việc. Rồi mình liệu tìm chỗ khác ở.

Tôi cười hóm hỉnh :

— Thế chị không còn nhớ anh ấy nữa à !

Chị tôi thở dài :

— Em nói thế anh nghe thấy thì chết.

Rồi chị tôi chỉ ra cửa. nói sang câu khác :

— Anh đi đi làm về kia kìa ! Để chị đi dọn cơm cho anh ăn.

Chị tôi ch y xuống bếp, cô dâu một nỗi buồn đã dịu đi từ xa vắng nay lại trở về. Tôi hồi hận đã cho chị tôi biết truyện gặp anh Nhật.

Những hôm sau, chúng tôi đọn nhà lên gần khu chợ vươn Chuối, lấy cớ là tôi tập vào trường Trưng Vương, đọn lên đó ở cho gần chỗ học. Nhưng lên nhà mới được một hôm, chị tôi lại bảo tôi :

— Em xuống Phúthọ hộ chị nhé ! Em vào nhà anh Nhật, em cố làm thế nào to cho anh ấy biết rằng chị quên anh ấy rồi, không nhớ gì đến anh ấy nữa. Em cố đi hộ chị với, cảm ơn em lắm !

Tôi biết chị tôi muốn anh quên hẳn chị đi để nghĩ đến tương lai của anh. Chị tôi dặn tôi thế nhưng tôi hiểu rằng trong lòng chị muốn tôi nói ngược lại những điều chị dặn. Bởi vậy khi gặp anh Nhật lần thứ hai tôi kể anh nghe hết những điều chị đã nói với tôi về anh, những câu tỉnh riêng của chị đối với anh, đến năm mười miệng ngưỡng, đến mình gương chưa nhiều nước mắt. Và tôi nhấn mạnh đến hoàn cảnh chị tôi. Anh là người hiểu biết, cố nên nỗi buồn ra xiêm anh dặn tôi.

— Được, em cứ về bảo chị Hoa em đã làm những điều chị dặn em. Còn tôi, bảo chị đừng nghĩ gì đến tôi nữa. Cho tôi thành thực gửi lời về hỏi thăm ông bà, anh, chị và bốn cháu nhé. Nhưng em ạ, chị nghĩ tâm sự với tôi giờ lâu. Bên ngoài đến hoa kỳ leo lắt. Đi thương chị nhiều.

— Thôi, chị cũng đừ ấy nấy về anh ấy. Chị theo đuổi bằng phận của chị, anh theo đuổi việc của anh. Mỗi người có một việc riêng rồi, cũng không nên khuấy động đến nhau nữa.

Câu cuối cùng có lẽ không phải chị nói với tôi, mà chỉ nói với một hình bóng sắp xa mỹ trong chị.

Chị nhìn bốn đứa con chung đầu vào nhau đang thiêm thiếp ngủ. Chị mỉm cười. Tự trong chị dạng quay về với cảnh gia đình êm cũng. Đã bốn năm trời rồi, chị tôi lẩn đẩn trong nỗi thất thiu mối chị một mình mà cười với mỏ nhạt thế !

Còn chờ đợi gì nữa ?

Hãy không chịu uống BÀ ĐÁ SƠN QUÁN TÂN, VÔ VẤN VẤN cho bệnh trầm kha mà TỔ Công Mệnh sẽ tiếp đón để uống làm. Giá 26 đồng. Hỏi ở nhà thuốc Vạn-Hòa

ĐỀU KHỎI CẢ

Y SĨ BƯỜM VÀNG 19 Bà Ngô Tùng Châu (Phan Thanh Giản cũ) Saigon, Danh sư hành nghiệp chuyên nhiều người mắc bệnh và chồng tới Nguyễn Phương Lương 70 Nguyễn công Trứ Dalat-Trần xây Cương 4 Hoàng tộ Cảnh Nha-trang, Nguyễn thị Mơ 326/412 Phan đình Phùng đem sức cùng đi tinh, đi cầu rất an tinh biệt dược bệnh hay không ngỏ, nghe thử, xong gan mỗi người no hơn bao tờ mạch mới giảng, tử cung đau chảng, bạch đới ba, chậm thai nghén, mỗi nói chinh đúng thiết thực mách ai có bịnh đến Y SĨ BƯỜM VÀNG mỗi chữa cho mau khỏi.

Chữa bão đảm

24 thứ trĩ, ia máu, mạch lươn trĩ ; Gan, Ruột, Bao tử, Tóo bón Kiết lỵ, Nhức đầu kinh niên Đau bà đau mau. Có Hương vào xác bịnh trĩ qui bà không cần, đến, bước chỉ trĩ rụng ra ! Có thuốc trừ cảm, Viêm vòm không tái phát.

Y sĩ NGUYỄN ĐỘNG DI

Phòng mạch 379 Phan Đình Phùng (Richaud) Saigon

Cáo thị đấu thầu khẩn hạn

Một cuộc đấu thầu sẽ tổ chức vào ngày 7-10-57 đúng 9 giờ sáng tại Nha Quân Y (ngang Quân y viện Cộng Hòa Gò Vấp) để cung cấp 340 nồi nhôm dụng thức ăn dủ các cỡ và 38 xe chở bằng ca cho Quân y viện Cộng Hòa

Quý vị nhà thầu nào muốn dự cuộc đấu xin đến xem cuốn sách điều lệ riêng ở địa chỉ kể trên vào những ngày giờ làm việc.

KBC. 4.545, ngày 25-9-57

Y Sĩ Đại-Tá

TRẦN-QUANG-DIỆU

Giám-Đốc Nha Quân-Y Q.Đ.V.N.C.H.

MỘT QUAN NIỆM ...

(Tiếp theo trang 3)

niệm hiếu rõ thế nào là một nền dân chủ chân chính, thế nào là một nền độc tài đảng trị che lấp dưới danh từ dân chủ nhân dân. Các bạn sẽ giải thích và dẫn chứng cho thanh thiếu niên nhận định rõ mực sống cũng như các điều kiện sinh hoạt của đồng bào dưới hai chế độ Việt Nam tự do và cộng sản độc tài khác biệt nhau như thế nào.

Ngoài ra giờ Việt sử, môn Việt văn cũng phải là những môn giúp cho thanh niên phải hay được tinh thần quốc gia và nung nấu được lòng ái quốc mãnh liệt.

Tự nay môn chính trị sẽ không phải là một môn học dành riêng cho những chính khách và chỉ giảng dạy ở trường Đại học chuyên khoa. Mỗi chính trị phải được phổ biến trong mọi tầng lớp nhân dân, trong các lớp học công và tư. Như vậy, chúng ta mới vận dụng được hết nhân tài, nhân trí, nhân lực để kiện toàn nền độc lập của đất nước và kiến thiết quốc gia. Như vậy chúng ta mới đặt được nền tảng vững chắc cho một cuộc cách mạng tinh thần rộng rãi, khả dĩ đem lại cho toàn dân một đời sống tự do, dân chủ và hạnh phúc.

4. *Làm cho học sinh khi ra khỏi ghế nhà trường là những thanh niên khỏe mạnh :*

Vấn đề thể dục phải được chú trọng để các việc luyện tập thân thể phát triển cơ năng điều hòa về nội giống tốt, và lành mạnh phải là một nội giống mà mỗi cá nhân là một tinh lực sĩ lành mạnh chớ đâu có phải những người đi xem và hoàn hô lực sĩ.

5) *Đào tạo sĩ tử đặc biệt cần thiết hàng năm cho Quốc gia và tránh nạn thất nghiệp trong tương lai :* cần có vào chương trình giáo dục của các nước trên thế giới hiện nay, ta thấy có hai khuynh hướng chính :

a) *Khuynh hướng thứ nhất* là đào tạo thanh niên thành những người trí thức uyên thâm mặc dầu công việc tạo rất khó khăn và lâu dài.

b) *Khuynh hướng thứ hai* là đào tạo thanh niên thành những chuyên viên cần dùng cấp thời cho Quốc gia, công việc đào tạo nhanh chóng hơn.

Theo khuynh hướng thứ nhất, nếu một nước đã tiến xa trên đường văn minh kỹ nghệ rồi thì có lợi vì không cần nhiều chuyên viên kiến thiết nữa.

Trái lại một tân quốc gia cần rất nhiều chuyên viên kiến thiết hàng năm thì theo khuynh hướng thứ hai có lợi hơn. Nhưng theo khuynh hướng nầy vấp phải trở ngại là nếu tân quốc gia là một nước giàu có, kinh tế mở mang không ngừng thì không sao, nhưng đối với một nước nghèo, kinh tế chưa được mở mang, nếu theo khuynh hướng thứ hai, sau khi số chuyên viên cần thiết đã cung cấp đầy đủ rồi, thanh niên sẽ lâm vào tình trạng thất nghiệp.

Sau khi tốt nghiệp 2 khuynh hướng nước nhà ở vào tình trạng không thể hoàn toàn theo một khuynh hướng nào. Nếu theo khuynh hướng thứ nhất thì sẽ không đủ số chuyên viên kiến thiết trong mọi ngành đang cần mở mang. Nếu theo khuynh hướng thứ hai thời sẽ cung cấp số chuyên viên mau chóng hơn nhưng sự không tránh khỏi nạn thất nghiệp trong tương lai.

Như vậy để thỏa mãn nhu cầu hiện tại, chương trình giáo dục của nước ta sẽ phải dung hòa hai khuynh hướng trên. Phải cấp thời đào tạo thanh niên thành những chuyên viên cần thiết cho quốc gia còn một số nữa sẽ tiếp tục học hỏi để trở nên các nhà bác học thông thái sau này.

Bạn đọc . . .

(Tiếp theo trang 3)

đẹp, giàu, có thể lấy được người chồng ở cái địa vị sao sang hơn. Hoặn thì còn nói gì đến tình yêu chân thật nữa, một tình yêu chân thật thì có kể gì giàu nghèo, sang, hèn.

Chỉ có một lối thoát là Hoàn chẳng nên gửi gắm tình yêu vào một trong hai người nữa, mà Hoàn hãy xử trí cho khéo léo để biểu tình yêu của cả hai người cho vẹn toàn, bạn văn nghệ nhiều tự do. Hoàn đã đối với Lệ Tường và bây giờ thêm Dịu nữa không là một giải pháp êm đẹp hay sao ?

Cần người

Bạt thiệp đi thương lượng mua bán không cần học thức nhiều.

Hỏi cô Duy-Thanh Lô E. Cư xá Cộng-Hòa. Đường Cộng Hòa.

MÁCH THUỐC

Bác-sĩ NGUYỄN-V-Thụ thực-hành

Trả lời ông Đỗ Trọng Tường (Bưu Saigon)

Tôi rất tiếc không mách thuốc ông được vì bịnh ông cần phải khám kỹ, nhứt là phương diện phổi. Những điều ông hỏi không phải là do ba bịnh khác nhau mà là triệu chứng của một bịnh mà tôi nghi là ở phổi. Vậy ông nên đi khám bịnh cho cẩn thận, càng sớm càng hay.

Trả lời cậu Trần mạnh Hùng (Học sinh trường K.T.C.T Saigon)

Bệnh của cậu nếu chưa khỏi chưa thuốc hẳn thì không sao. Bệnh ấy cần phải chữa trong một thời gian lâu (hàng năm) vì bịnh chuyển rất lâu, khi đau khi không. Nếu không chữa thì tủ ruột đau và sẽ phải mổ.

Bây giờ cậu cứ cầm hàng ngày thuốc Pangastrol mỗi bữa cơm một gói, và mỗi tháng chích một hộp Parulene (mỗi ngày một ống vào thịt). Kiêng rượu độ chua cay, đồ chiên.

Trả lời ông Thanh Diễp ở Saigon

1) Dùng thuốc Calcium bavable 10 cc. mỗi ngày hai ống và Passallorine mỗi ngày hai thìa cà phê.

2) Rồ thuốc rất trừng (Rhinamide) vào mũi, súc miệng, rửa tay cho kỹ

3) Vì trứng đó không thể lấy bằng rách hộ hấp hay tiêu hóa được. Bệnh đó lấy bằng sự giao hợp

4) Không có hại đến sức khoẻ, không có thuốc nào dùng với trực đích đó.

Trả lời ông T. V. S (Bến Cỏ Saigon)

1) Thứ nhứt như ông nói có giá trị, không ở sự định bệnh, mà ở sự đạc bệnh thôi. Trong khi chữa bệnh, cứ một tháng thử một lần ; nếu so sánh các con số tương đương mà thấy dần dần kém đi thì có nghĩa là bệnh đã lui và cách trị bệnh đã có kết quả.

2) Bệnh có thể khỏi được nếu chữa cẩ phương pháp và kiên tâm chữa.

3) Hiện nay chưa thể tính đến việc đi học được.

4) Em Đương Giang : Không có gì đặc biệt cả. Gửi cho truyện khác.

— Bạn Bút Thép : Cảm ơn rất nhiều những lời phê bình xây dựng về đoản thiên đó nhưng xin phép bạn được coi *là thư* kèm theo thuốc vào loại không * xây dựng *. Bạn tỏ mò quá thật đấy !

— Ông Trần văn Thọ : Nếu giải đáp của ông hợp lý, chúng tôi xin chiếu ý ông ngay

— Bạn Y Dịch : Đã nhận được. Vì một lẽ riêng «NNĐ YN* ký trước không đi được.

— Em Lê Nguyên Q.T : «Một lần đi * hay cả về ký thuật lần ký trông chỉ tiếc rằng có mấy đoạn buồn quá. Chị sẽ sửa đi chút ít và đăng. Chuyện gì thì chị vẫy em ?

— Em Chy Thanh : Đã được giải đáp của em. Cảm ơn.

— Cô Hoài Châu; Đăng • Mùa Thu vào cuộc đời • vào kỳ sau đây. Chắc hơi lạ đấy nhỉ ? Cứ gửi tiếp.

Phụ trách biên tập: cô Thúy-Hương

Đoản thiên tình cảm

của Tô - Hà - Yên

Chi tôi về nhà chồng

Năm ấy, cách đây đã 4 mùa thu vào 1 buổi gió heo may về, hiu hắt lá vàng rơi, chị Hoa bước về nhà chồng. Chị mặc chiếc áo màu đỏ tươi, bước lên xe hoa giữa sự hoan hỉ của mọi người, nhưng đôi mắt chị rưng rưng lệ. Mọi người cho chị là khóc lấy lệ, cái khóc của người con gái về nhà chồng. Nhưng riêng tôi, tôi thương chị lắm. Có lẽ không ai hiểu chị bằng tôi. Những hôm về trước, chị buồn, nhưng nỗi buồn của chị còn khuây khỏa được đôi chút vì công việc. Chị thường âm chặt tôi vào lòng, tuy tôi đã lớn không nói gì, nhưng tôi cũng biết chị yêu tôi lắm, và lúc nào chị buồn, tôi biết ở bên cạnh chị cho chị vui, cho chị ôm chặt lấy tôi. Bây mùa thu trước chị, chị Phi, chị cả tôi, bước sang sông Cấm. Hoa sầu không còn giăng mắt tóc đầy ước mơ. Ngày nay đến lượt chị, và rồi sẽ đến lượt tôi, nhưng chắc rằng ba người đi trong ba cảnh ngộ khác nhau...

Đã hai ngày chị tôi khóc rưng rức. Chị khóc ở trong buồng chị, cố dấu thầy bu tôi. Lúc nào chị cũng thẫn thờ nhìn chiếc gương xinh xinh hình chữ nhật ở trong tay. Chiếc gương đi lần cho chị buồn.

Một buổi chiều nhạt nắng, chị dắt tôi ra bờ ao, đứng sau cụm gié cao ngất dâu người. Những dám mây bàng bạc đuổi nhau trên trời in hình rõ rệt dưới đáy nước ao bèo. Chị và tôi mới dừng một tí thì anh Nhật đến. Anh là con ông Nhiêu Hà, cây ruộng của nhà tôi. Chị vẫn dẫn tôi lại nhà anh thu thóc cho bu tôi. Tôi trông anh cũng buồn buồn như chị tôi vậy. Anh vẫn chiều tôi, nên tôi thích anh lắm. Tự nhiên tôi thấy thương anh. Anh không vồn và với tôi như mọi khi. Anh đưa đôi mắt nặng trìu buồn nhìn chị tôi. Tôi cũng buồn, không hiểu sao tôi ái ngại cho anh. Cho đến bây giờ tôi mới biết ngày ấy tôi còn thơ dại quá. Tôi thương anh với tình thương của đứa trẻ con. Thật thế, tôi cảm thấy thương hại anh như con chuồn chuồn bị thắng Còm vật đuôi, đứt cuộng rơm vào cho đi tu, như con chim sẻ non bị thắng Sèn vạch mỏ ra nhét cơm vào, chứ vì anh buồn. Tôi ngồi xuống vệ ao, nhìn con chuồn chuồn kim chấp chờn đậu trên lá khoai. Chợt tôi nghe thấy tiếng anh Nhật nói, giọng run run như cầm động.

— Thôi tôi về Hoa ạ !

Tôi ngẩng đầu lên. Anh đã

(Xem tiếp trang 2)

L.T.S. — Tất cả tình danh các nhân vật trong những truyện dưới đây đều là hoàn toàn bịa đặt.

Nếu chẳng may có trùng với tình danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của tòa báo cũng như của tác giả

Mong quý độc giả thân mến hiểu cho. N.L

Thư độc giả

Phóng tác của Thiên Lý Kinh

Phúc là một nhà văn. Cái đó thì không mấy người biết, vì tính Phúc ít nói lắm người lối xóm thường bàn ra ăn vào rằng cái cậu ký hiền lành cả ngày chẳng nói một câu. Hơn nữa những bài báo Phúc viết hàng ngày cho tờ Con Vịt thì Phúc thường ký tên Lăng Mạn Từ. Có người biết ông Lăng Mạn Từ chính là ông Nguyễn văn Phúc, dầu hủi tốc ngắn, nước da màu « ô-vô-man-tin », mùa đông cũng như mùa hè chỉ có mỗi bộ quần áo « soóc » màu nước dưa. Á cái đồ cũng là cái thiệt, vì mấy cô hàng xóm mà Phúc thường tâm tắc khen cái ông Lăng Mạn Từ viết tiểu thuyết trinh thám, ái tình, gay cấn, rùn rợn coi bộ mùi lắm, nhưng mấy cô không thèm để ý đến ông Nguyễn văn Phúc, khoẻ mạnh, đẹp giai, học giỏi, phải mối cái tội thất nghiệp. Vì làm nhà báo thì chủ nhật thiên hạ nghỉ Phúc lại đi làm. Ngày thường đang lẽ phải làm hai buổi Phúc chỉ đi làm có một buổi. Do cơ sự ngẫu nhiên các cô gái gán cho Phúc cái tội thất nghiệp. Đối với những cô gái của cái thời đại nguyên tử này thì tội thất nghiệp là tội nặng nhất. Mặc dầu đui, què, mẻ sứt, nhưng cô công ăn việc làm thì cũng để lấy vợ hơn. Hoặc là bảy, tám mươi đi nữa nhưng có tiền vẫn lấy được vợ mười sáu, mười bảy như thường. Cái đó Phúc biết lắm. Nhưng Phúc chưa tìm ra cách gì để chứng tỏ cho các cô biết rằng Phúc không có chân trong Hội Liên Hiệp những người Thất nghiệp. Rằng Phúc chính là nhà báo mà lại là ông Lăng Mạn Từ tác giả những chuyện tiểu thuyết trinh thám ái tình đọc rất gay cấn và rùn rợn. Chẳng lẽ lại đi nói thẳng với các cô rằng tôi đây Nguyễn văn Phúc chính là tác giả Lăng mạn Từ, làm như vậy nó tầm thường quá, và chưa chắc các cô đã tin. Vì thời buổi này thiếu gì kẻ mạo nhận danh hiệu để lừa bịp thiên hạ. Làm nhà văn dầu có phải chuyện dễ thường Phúc theo dư luận của dân lối xóm thì chỉ có thể làm được đến cậu ký lương đủ sống chứ không thể làm được một nhà văn.

Thế mà bây giờ hỡi ôi biết Phúc chính là nhà văn Lăng Mạn Từ, một tiểu thuyết gia trinh thám ái tình gay cấn và rùn rợn nổi tiếng thì họ sẽ kính ngạc biết mấy.

Phúc tưởng tượng đến nét mặt e lệ của cô Lan, một cô gái ngày kế bên nhà Phúc có ta thường trầm rồ khen ngợi tài viết văn của nhà văn Lăng Mạn Từ, đến khi biết Lăng Mạn Từ là chàng trai trẻ ở nhà bên cạnh thì thôi vị biết mấy. Mặt cô ta sẽ đỏ lên, và sẽ không dám nhìn Phúc nữa khi Phúc đi qua. Hoặc cô ta sẽ tỏ tình một cách ý nhị bằng cách nhờ đưa em sang mượn Phúc một quyển sách. Đến khi trả thì thế nào Phúc cũng nhảy được là tự viết trên giấy mông mầu xanh, kẻ thư của những kẻ yêu dương gửi cho nhau. Chả lẽ nghĩ đến đó cũng đủ thấy hồi hộp rồi, phải không?

Nhớ tới chuyện viết thư Phúc chợt thấy bàn khoăn rằng tại sao từ ngày Phúc thực thụ khoác áo nhà văn đến giờ chưa có kẻ nào, hay nó, cho đúng ra chưa có độc giả thân mến nào gửi cho Phúc một lá thư cả. Vân Phúc viết thì hay lắm, mấy cô gái bàn tán, bàn đàn phụng rằng đều phải khen như vậy. Thâm chí đến chị sen làm cho ông chủ xuất nhập cũng ngay đầu phố cũng phải khen như vậy. Thế tại sao Phúc vẫn chưa nhận được một lá thư hâm mộ của độc giả. Có thể vì họ không biết ông Lăng Mạn Từ là ông Phúc. Cũng có thể vì anh tủy phải trong tòa báo thì Phúc không có quyền nhận những lá thư đến hầu với cả vào rọ rác chăng.

Nếu vậy mỗi ngày Phúc phải kiểm soát lại rọ rác một cách kỹ lưỡng mới được.

Còn về phần cô Lan nếu biết Phúc là Lăng mạn Từ thì thế nào Phúc cũng nhận được 1 lá thư Nhật bản cách mươn vạch rồi gấp trong quyển sách, hoặc bằng cách gửi đến tòa báo.

Nhưng bây giờ làm cách nào để mọi độc giả biết Phúc là Lăng mạn Từ. Phúc trần trọc suốt đêm không ngủ. Nhưng đến sáng hôm sau Phúc tìm ra giải pháp. Giải pháp đó cũng giản dị, báo hại Phúc phải thức suốt một đêm, là đề dưới chữ Lăng mạn Từ tác giả tức Nguyễn văn Phúc. Thái quân dĩ lâm, có thể mà nghĩ mãi không ra. Muốn cản thận Phúc toan để thêm số nhà và tên đường phố để khỏi nhầm với ông Nguyễn văn Phúc khác nhưng nghĩ lại thì làm như thế nó lộ liễu quá. Nguyễn văn Phúc là đủ. Rồi lúc đó các cô trong xóm sẽ xì xào bàn tán, và Phúc sẽ khiêm tốn nhận rằng chính mình là Lăng mạn Từ. Cao thượng biết mấy, mà lại tế nhị biết mấy.

Cái điều Phúc mong mỏi đã đến. Nó là tờ thư đề trên bàn Phúc chưa đầy mở ra xem. Phúc còn muốn ngồi để tận hưởng cái khoái trá của nhà văn lần đầu tiên nhận được thư của độc giả Phúc đoán ngay là cô Lan Cái cô gái bản dậu phụng rang đến là kiêu cách, cứ gấp vào trong quyển sách rồi đưa cho Phúc, còn gửi về tòa báo làm gì cho mất thì giờ. Nhưng nghĩ lại cũng có cái lợi. Vì gửi đến tòa báo thì lại càng làm tăng giá trị cho tác giả. Mấy gã văn sĩ đẹp trai, ăn đẹp vẫn chê Phúc là chẳng có ma nào nó để ý tới. Nay đọc xong Phúc sẽ đi là thư vào mũi các gã mà hếch lên rằng : Chúng thư độc giả là gì đây.

Phải hồi hộp đã qua, Phúc mở thư ra xem. Chữ viết mềm mại đúng chữ của một người con gái Nguyễn văn Lê thư đề như sau :

Saigon, ngày ..

Ông Phúc,

Từ ngày ông dọn nhà đi chúng tôi có hỏi thăm tin ông nhưng không thấy. Nay tình cờ được báo cho hay thấy tên ông. Tôi có lại tòa báo hỏi thăm thì người ấy phải tả hình dạng đồng là ông. Vậy nhận được thư này mong ông sẽ thu xếp cho số tiền 4520 đồng là tiền cơm và tiền nhà ông còn thiếu của mấy tháng và 5, 6 và 7 năm 1956.

Nếu ông không thu xếp xong chúng tôi buộc lòng phải nhờ nhà chức trách can thiệp.

Ký tên : Nguyễn thị Cột

Bạn đọc góp ý kiến về đoản thiên « Mối Tình Khó Xử »

3 GIẢI ĐÁP, 3 LỐI THOÁT

— Đây giải đáp của các cô Lệ Thu, Nguyễn Thị Thực và bạn Nguyễn Bá Luyện

— Giải đáp của cô Nguyễn thị Thực (468/4 Trần hưng Đạo Saigon) :

Như vậy là một trai yêu cả hai gái mà hai gái cũng yêu cả một trai. Nếu buộc lỗi cho Tường vì đùa rỡn với ái tình, gieo gió phải gặt bão mà bước Tường phải hy sinh cho Dậu thì cũng hợp lý thật nhưng tôi cho rằng đó Tường có chịu làm như thế Dậu cũng không thể đang tâm hưởng hạnh phúc trên sự đau khổ của chị mình được. Cả hai hy sinh cả? Cũng không được. Chỉ có một cách êm đẹp nhất : Hoàn và cả hai cùng chung hưởng hạnh phúc.

— Giải đáp của cô Lệ-Thu (Hến Văn Đồn) :

Đứng về phương diện tình cảm thì Hoàn nên yêu Lệ Tường, nhưng đứng về mặt lý trí Hoàn phải yêu Dậu. Theo tôi trong hoàn cảnh Hoàn phải xử bằng lý trí nhiều hơn tình cảm. Một khác Tường phải biết tự động hy sinh trước tôi khuyên Tường hãy khác thái độ cho thâm hôn trút hết những lo nghĩ và sau đó nếu có yêu, Tường hãy tạo cho mình một tình yêu chín chắn, đứng đắn hơn.

Giải đáp của bạn Nguyễn Bá Luyện (KBC 416 /3/2) :

Cũ cảm tình sâu đậm hay nói cho đúng hơn tình yêu của Lệ Tường đối với Hoàn là rõ rệt lắm rồ, 2 năm thử từ và trao đổi văn nghệ chẳng phải là cái công của Lệ Tường hay sao ? Như vậy ta phải kết luận rằng Lệ Tường cũng nặng lòng yêu Hoàn. Cái chuyện tình nghịch mà Lệ Tường bảy ra để đùa Hoàn, Lệ Tường có nghĩ đến cái hậu quả tai hại của nó đâu.

Hoàn yêu Dậu càng là một điều hợp lý là Dậu tính tình tốt và thiết là cứu cạm điều nhiều về văn nghệ tuy Dậu không được đọc lắm.

Hoàn yêu Dậu, Hoàn lại bỏ ngỏ trước cái sắc đẹp của Lệ Tường, cả Lệ Tường lẫn Dậu đều yêu Hoàn, nhưng Hoàn thì không thể nào ? yêu cả hai người được, mà yêu một trong hai người cũng thấy khó xử lắm vì nếu Hoàn bỏ Dậu để yêu Lệ Tường thì Dậu hẳn tủi thân lắm và xét đoán tâm tình Hoàn với một ý tưởng khinh khi là Hoàn chỉ ưa chuộng cái hào nhoáng bề ngoài.

Còn yêu Dậu ư ? Lệ Tường sẽ mang hận, 2 năm trời gây dựng không lẽ trong phút chốc bị người khác nắng tay trên mất, thì biết rằng « Gieo gió thì gặt bão ». Nhưng như trên đã nói Lệ Tường có nghĩ đến cái hậu quả tai hại của nó đâu. Nếu bảo rằng Lệ Tường có

(Xem tiếp trang 2)

Vần truyện Liên Tài

THÂN TƯỢNG • ĐÊM-ĐIN • (JAMES DEAN)

Đêm ở phương Tây oán đa tài,
Rủ nhau lập những Hội.. mê trai !
Mê toàn tài tử tí nê kệng,
Giấc mộng mình tình ám ảnh hoài ..

Cùng bưng thân ngươi ten ngoi,
Cũng khăn, cũng vải, xin « Ngọt » hiền linh.
Cũng hương cũng khói rập rình,
Đọc kinh nhật tụng : Ái Tình thơm tho.
Này Hội « Ái Bớp Tay-Lo »,
Hàng ngàn tình nữ phục hồ, phục lăn.
Nhưng rồi tình tứ chuyện vãn,
Gửi tơ lại đốt tượng thần, sang tên !
Mối đầy một « Thành Đêm-Đin, ngoảo rời !
Nửa quỳ phật, nửa cao lồi,
Nửa yêu đời, nửa chán đời sơn.
Biệt tài : giải lát 6-tô
Sinh ư nghệ, cũng từ ư nghệ này !
Si-nê, đồng cũng hay hay,
Chẳng qua số đỏ mày gặp thôi.
Cho nên — tuổi hỏi ! Đất ơi !
Trót sa xuống thấp, Đin ngẩi lên cao !
Xe đua, Đin lật lộn nhào.
Đin xuống âm phủ, chẳng đào Đin lên.
C.Hân-Vi-Vát phát điên !
Một triệu con gái xôi.. rèn ai tỉnh !
Chúng la : Đệ Nhất Minh Tinh !
Chúng gào : Thánh Sống hiển linh xuống trần !
Chúng hô : Nghệ Thuật tuyệt luân !
Chúng kêu : Quái Kiệt ! Dị Nhân ! Kỳ Tài !
Chúng khen : Tuyệt phẩm trần ai !
(Bao giờ chúng gọi : Quái Thai ! trò liều ?)
Đêm-Đin ! Nghệ Sĩ cao xiêu !
Chúng em tưởng đại ơi yêu ! hỡi chàng !
Đêm-Đin ! Thần ! Thánh ? Ngọc Hoàng !
Mê chàng, có ả xé toang.. áo đầm !
Đêm-Đin ! Em nguyện đằng tâm,
Thờ ơ chàng, lệ chẩy ướt.. đầm cốc-xê..
Đêm-Đin ! Nghệ sĩ thần kỳ !
Làm cho nhân loại trầm mê ngất-ngây.
Đêm-Đin ! Con bệnh tinh thiêng.
Điên h.nh thời đại, cần miệng chân chường.
Đêm-Đin cũng người như thường !..

THÂN ĐẰNG

THƠ PHỤ NỮ

Những người đang yêu nhau

— Bao giờ qua đất Dương Châu,
Mà mua được rượu Bồ Đào, Hoàng Hoa ?

o^o

Yêu mình từ những hôm qua
Nhưng mà chưa dám nói ra với mình
Vì chưng bước vẫn lênh đênh !
Vì chưng hoa vẫn nguyện tình ban đầu !
Bước đi tìm rượu Dương Châu,
Hoa còn đợi rượu Bồ đào, Hoàng Hoa.

Mùa xuân con én bay ra
Mùa xuân con én bay ra chào trời
Hoa trinh chưa tỉ điệu cười
Bướm lênh đênh vẫn chơi vơi gió đùa,

Một năm thì có bốn mùa
Mùa xuân ai bán ai mua bao giờ ?
Cho nên mùa xuân mùa mơ
Qua rồi cho bướm nhặt thưa thở dài
Lại đi bỏ liễu Chương Đài
Bỏ hoa phong nhị thở dài dâu sông

Mùa thu bướm lại về không
Mùa thu hoa ở dâu sông vẫn chờ
Hết rồi dâu tứa mà mơ
Rượu hoàng hoa cũng như chưa thấy gì.

Đêm qua mưa gió nỉ nề
Bồng nghe có tiếng thầm thì dâu sông
Nhỏ to như những tiếng lòng
Nhỏ to như tiếng vợ chồng yêu nhau.
— Không đi được đến Dương Châu
Thì thôi chẳng ạ, hiếu nhau dễ rồi
Thử chàng em bắt thế thôi
Chữ Bồ đào tửu thế thôi, bấy gì !
Rượu nào bằng rượu thôn Vỹ ?
Nhưng say hơn cả, rượu gì (chàng) biết không !
— Thái chẳng là rượu của lòng
Phải chẳng là rượu của lòng đối ta

o^o

Mùa thu cầu trắng bay ra
Mùa thu cầu trắng bay ra từng đàn
Hoa trinh cười với sông ngân
Bướm lênh đênh đã đầu lần hoa tươi.

Sáng nay có gió đầy trời
Có mây đầy nửa, có người day sông
Xênh ra nỗi dạy tưng bừng
Người ta hát khúc : mình chưa ra nhau
Yêu nhau cho thắm như trầu
Yêu nhau cho thắm như trầu thôn Vỹ.

Giang dầu hoa nở liên chi
Có con bướm lượn... Ta đi bắt mình.

Y DỊCH

MỘT QUAN NIỆM VỀ GIÁO DỤC

dưới chính thể Cộng Hòa hiện tại

(Tiếp theo trang 4)

2. — Để cao giáo dục chuyên nghiệp và hạ thấp tự thể của khoa cử hương thí : Môn học phổ thông không nên quá trình độ phát triển của ngành giáo dục chuyên nghiệp vì thanh niên được rèn luyện và đào tạo để trở thành những người biết suy tưởng nhưng cũng cần trở thành những người thảo nhất là những giáo viên tiểu học có ảnh hưởng rất lớn tới lớp học sinh ngày thơ.

Chúng ta ai cũng công nhận đi học để kiến thức nước nhà, phúng sự tổ quốc, bảo vệ giang sơn là cái đi sản quý báu của tiền nhân để lại; chứ không phải đi học để buôn bán nước như bọn Việt cộng đã nhân cái quan niệm lại vẫn để thực tế, để rồi bỏ dầu óc khoa cử trước đây mà thực dân đã lợi dụng để đề đầu dân ta xuống vũng bùn ngu dốt làm mồi ngon cho kỹ thuật Tây phương sang đây khai thác đất đai sau khi ch nh phục biến thành thuộc địa.

Hương thực tế đang thúc tinh dân ta cả đây là con đường đưa ta tới kế hoạch kỹ nghệ hóa nước nhà, phục hồi kinh tế quốc gia để củng cố độ lập về chính trị.

3. — Làm cho học sinh sau khi rời ghế nhà trường sẽ thành những người căng đán tốt, có lập trường chính trị vững chắc thấm nhuần chánh nghĩa Quốc gia xứng đáng là người dân của một nước Cộng Hòa độc lập : Đây là điểm quan trọng của nền giáo dục.

Thực vậy, tuy thời gian đi học chỉ chiếm một phần nhỏ trong đời một người nhưng nếu trong thời gian đó học sinh không được rèn luyện cẩn thận về đức dục thì ảnh hưởng về sau không phải là nhỏ.

Bởi vậy ngay từ bậc tiểu học và suốt trong bực trung học môn đức dục và công dân giáo dục phải được lưu ý một cách đặc biệt, là vấn đề giáo chức tự cách của những vị này vì họ sẽ là những người chịu trách nhiệm về sự thăng trầm trong tương lai của nước nhà.

Sẽ vạch mỏ ra nhét cơm vào, chứ vì anh buồn. Tôi ngồi xuống vệ ao, nhìn con chuồn chuồn kim chấp chờn đậu trên lá khoai. Chợt tôi nghe thấy tiếng anh Nhật nói, giọng run run như cầm động.

— Thôi tôi về Hoa ạ !

Tôi ngẩng đầu lên. Anh đã

(Xem tiếp trang 2)

— 48 —

PHẦN THỨ HAI

Chương XIV

ĐÊM ĐÊM

Truyện dài phóng tác của cô Hoài-Thu

Tia mắt của bà Tám dõi về màn nguyệt khi nhìn Thoa và Trọng chắp tay dưới sóng đôi ở bên bà. Thế là cái mộng gây dựng cho Trọng đến lúc này bà đã hoàn toàn được như ý.

Trông về một quê sum xuống của bà Tám, Trọng nhớ lại về đầu đối của bà ngày mà chàng xin lấy Sương. Thật là quá ư trái ngược. Bất giác chàng khẽ thở dài.

— Thôi các con lên nghỉ kẻo mệt !

Trọng bỗi giật mình khi nghe cô dục, chàng khẽ cảm tay Thoa :

— Thôi ta lên cho cô đi nghỉ !

Và Trọng thầm thở bước theo Thoa lên gác, dầu óc chàng vẫn bị vẻ mặt trái ngược của bà Tám ám ảnh. Nếu bà Tám bằng lòng thì cô đâu ngày hôm nay không phải là Thoa, mà là Sương, người con gái mà chàng đã yêu tha thiết, yêu với tất cả rung động của một tâm hồn mơ mộng, một cảm mến mê của người trai vương buồn, và giọng nàng ngoài hai mươi tuổi. Vẻ mặt trầm hần xuống :

— Anh ! Anh có gì không ổn chăng mà sao Sương đã gần như bị phải mở vì ngày được vui, anh giấu em !

Nói xong Thoa ngồi cúi mặt thẹn thùng. Trọng vội ngắt xuống. Trọng không ngờ là Thoa tinh ý đến thế. Với vàng nàng lên, mấy giọt nước mắt long lanh đọng trên đôi mắt tinh anh.

— Ơ kìa sao Thoa khóc. Hay Thoa giận anh. Anh xin lỗi nếu có gì phật ý Thoa.

Thoa phụng phịu như một đứa bé vòi quà :

— Em không giận... Nhưng em buồn vì hình như anh không được hoàn toàn sung sướng.

— Ô có chứ !

Vừa nói Trọng vừa cúi xuống hôn nhẹ trên mắt vợ. Một mùi thơm của nước hoa toả từ mái tóc của Thoa tự nhiên Trọng thấy người hơi ngây ngất. Hình bóng của Sương lúc đó bỗng dưng lại chìm đi. Trọng kéo đầu Thoa ngả vào ngực chàng và một hy vọng bất đầu chớm nở :

— Biết đâu Thoa không an ủy được ta !

Sau mấy tháng đầu sống bên người vợ mới, tự nhiên Trọng có Trọng thấy rõ sự khác nhau của lòng chàng trước 2 người dân là. Bên Sương lòng chàng lúc nào cũng đầy mộng mà chẳng chẳng làm được gì. Chàng sống như vậy vẫn như tiếc rẻ cả thời gian. Bên Thoa, cuộc sống êm đềm trôi. Trọng được rành rang để mà làm việc như ý muốn và Thoa rất khéo và ý tứ nhường sao lòng chàng phẳng lặng như mặt nước hồ trong những ngày lặng gió. Những phút sống say sưa đầy thú vị của tuổi trẻ Trọng không tìm thấy nữa. Lắm lúc Trọng thấy muốn vỡ, yêu thu thiết để mà tạo những rung cảm mới mẻ của tâm hồn nhưng chàng đã không thể tạo được những phút đó bên Thoa. Nét mặt Thoa hơi lạnh và tâm hồn nàng cũng không rõ rào tình cảm. Thoa không hợp với người có nhiều tư tưởng mơ màng như Trọng.

Sau mấy tháng chung sống Trọng bắt đầu nhận thấy Thoa hơi giống cô chàng : một người sống về lý trí nhiều hơn là tình cảm.

(Còn tiếp)

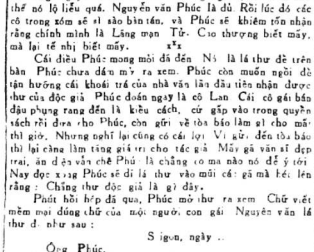

NGÔN-LUẬN

Ngày Chủ Nhật 29-9-1957

TIẾP THEO [A] TRANG 1

p Theo ông Trưởng ty Ngư nghiệp Phước Tuy thì một ngân khoản 600.000đ đã được dự trù cho công tác này và có thể khởi công vào năm tới

—. Trong khuôn khổ chương trình giúp đỡ nông dân có phương tiện làm mùa để góp phần vào công cuộc phát triển kinh tế và nâng cao mực sống của đồng bào, Chánh phủ vừa cho 182 nông dân Quận Hòa Vang vay một số tiền tổng cộng là 171.400 đồng.

—. Sở Bưu Điện Việt Nam vừa thông báo để công chúng biết rằng: «Tem thơ «Hội nghị Kế hoạch Colombo», trước định phát hành vào ngày 30-9-1957, nay hoãn lại đến ngày 21-10-57».

TIẾP THEO [B] TRANG 1

mới do ô. Pote Sarasin lãnh đạo.

ẤN — BỒ

Đêm 25 rạng ngày 26, một lính canh đồn người Bồ đào nha ở Dabel, trong lãnh thổ Bồ đào nha ở Daman, trên lục địa Ấn, đã bị thương nhẹ vì một trái lựu đạn do các phần tử từ Liên hiệp Ấn độ, đến ném.

Bản thông cáo cho biết thêm rằng bọn khủng bố lại còn đặt chất nổ trên một con đường đi tới Djebel và chất nổ này đã làm cho hai người Bồ đi trên một xe jeep bị thương nhẹ.

PHÁP

Chiều 27-9 Thủ tướng Pháp đã đặt vấn đề tín nhiệm thứ nhứt về dự luật có mục đích ấn định qui chế Algérie.

Vấn đề tín nhiệm thứ nhứt nhằm vào các điều trong dự luật đã được các đại diện chánh phủ và các đại diện các đảng quốc gia đem ra thảo luận trong hội nghị bàn tròn họp tại Ba lê vào cuối tuần lễ trước.

ĐỊA TRUNG HẢI

Một chiếc cơ trực thăng hai máy «Sky Warior» thuộc mẫu hạm «Forestal» đã chạm phải tàu trong lúc đáp xuống boong tàu và rớt xuống biển. Ba nhân viên trong phi đoàn bị thiệt mạng.

Chiếc «Sky Warior» là một oanh tạc cơ xung phong có gắn hai động cơ phản lực Westinghouse rất mạnh được dùng để chuyên chở các bom nguyên tử hạng nặng nhứt.

Các cuộc thao diễn thủy quân của Tổ chức Minh ước Bắc Đại tây dương tiếp tục trên hải phận Na uy nhưng diễn hành chậm chạp.

TIẾP THEO [C] TRANG 1

luân chuyển của âm dương làm động cơ. Nhưng âm, dương có luân chuyển điều hoà là do sự hướng dẫn của một Trật Tự, một Định Luật tối cao hằng có: Định luật đó gọi là Đạo

Công nghiệp của Đức Khổng là lấy con người làm gốc cho cái Trật Tự oái Đạo đó. Ngài nói rằng . Đạo bất viễn nhân, nhân chi vi Đạo nhi viễn nhân, bất khả dĩ vi Đạo, Đạo không xa cái bản tánh của con người, nếu vì Đạo mà xa cái bản tánh ấy, thì Đạo ấy không phải là Đạo.

Và do đó mà Ngài đã biến cái quan niệm cổ truyền của Trung hoa về vũ trụ thành một nhân bản chủ nghĩa. Nhưng vì chủ nghĩa này chưa dứt khoát khỏi vũ trụ quan kia cho nên đạo lý Khổng Mạnh vẫn định bổn phận cho con người là phải giúp vào trật tự của vũ trụ bằng cách xây dựng trật tự của xã hội. Mà xã hội có trật tự là do sự tu nhân tích đức của mỗi người, từ thiên tử chí ư thứ nhân, lấy sự võ trang tinh thần làm phương châm để góp «trị» trừ «loạn», trong thời bấy giờ về chính trị và phong hóa xã hội đời ấy thật là hợp thời và hữu hiệu Nhưng nếu quá thiên về quan niệm lấy trật tự vũ trụ làm đạo lý, thì không khỏi đi đến chỗ luẩn quẩn tù hãm tư tưởng của con người. Đó là lối đã đưa nhiều nhà hậu nho vào chỗ bế tắc hoặc duy vật.

Nhưng tư tưởng sâu rộng của Đức Khổng căn cứ vào ý niệm của chữ Nhân, đã mở một lối thoát Đối với vũ trụ mênh mông con người thật là nhỏ nhoi như hột thóc giữa lẫm rộng. Nhưng «địa vị» của con người cao cả. «nhân tước» của con người lớn lao, vì Duy Nhân Vi vạn vật chi linh, duy chỉ con người là có linh tánh Linh, vì biết Nhân là biết yêu, biết nghĩa là biết phân biệt được phải trái để hành động Bởi thế cho nên Thầy Mạnh Tử nói: «Ở trong Nhân, nói theo Nghĩa, đó là đầy đủ công việc của đời người vậy» «Ta cứ Nhân Nghĩa của ta, ta cứ địa vị của ta mà hành động không cần chi ngại nữa» (Tố Kỳ Vị Nhi Hành Bất Nguyện Hồ Kỳ Ngoại).

Trên đây tôi chỉ nhắc đến chữ Nhân và chữ Vị, vì tôi thấy đó là cái chủ thuyết trong Khổng giáo Đó là những yếu tố sưu tầm và định hướng có thể đưa ta tiến bước trên đường văn hóa, đến chỗ nhận định giá trị cao cả của con người, và khai thác tài nguyên của thiên nhiên để phụng sự cho Nhân Vị.

TIẾP THEO [D] TRANG 1

vào bụng lên, mãi tới lúc thuốc sánh lại ông ta mới bắc ra và đổ sang cái liễn đã được tráng sạch và lau chùi nhẵn nhụi.

Ngắm và nhìn mãi những cử chỉ quen thuộc ấy cũng phát chán. Tôi liền hỏi:

— Ông còn phải nấu thêm nữa chứ?

Ông ta bặp bạng cái môi:

— Còn phải cô đặc lại nữa chứ. Cô đến lần thứ ba khi nhìn thấy thuốc sủi lăn tăn như mắt cua lúc đó mới được

Rồi ông ta cười, chỉ tay vào ít bã thuốc còn lại trên chảo:

— Những thứ kia mà cậu tưởng rằng ít tiền ư? Nửa của đó. Nó còn được «bung» đi «bung» lại chán. Hơn nữa, sau khi đã cô đến lần thứ ba rồi, những chất bã còn lại cũng vẫn còn dùng được. Người ta sẽ gói nó lại ngâm nó vào một bát rượu để đến lần sau nấu, chỉ việc bỏ thêm thuốc cái vào thì thuốc sẽ có «mốc», sẽ thơm ngon vô kể Hoặc giả, nếu thừa thải không muốn dùng nó để nấu lẫn với thuốc, người ta sẽ đem bán chất bã ấy cho dân nghiền Họ mua để «ảm thuốc».

— «Ảm thuốc» nghĩa là gì?

— Nghĩa là đem chiêu nó với một ngụm nước cho đỡ nghiện trong những trường hợp bị cơn nghiền nó vật mà không kiếm đâu được bàn tinh. Người ta cũng còn gọi nó là nước cam lồ nữa đấy.

Khi xong hết mọi công việc, ông thu xếp gọn ghẽ tất cả đồ nghề vào một góc, rồi hất hàm bảo tôi:

— Ta làm một tý cho tỉnh táo con người chăng?

Thấy tôi có vẻ e dè ông ta lại cười.

— Hút chơi bời, nhưng đừng hút một cách điều độ thì không bao giờ nghiện cả. Tôi có quen một người bạn, hắn ta «phum» đã bốn, năm năm nay rồi mà chưa mắc nghiện. Có hỏi hắn rằng, hắn có cái bí quyết gì để giữ cho khỏi nghiện? Hắn đã cười hềnh hệch rồi đáp: Chả có bí quyết cóc khô nào cả. Miễn là đừng «ken» nhiều. «Ken» một cách rất tài tử để tiêu ma những giây phút chán đời thì có bao giờ mà nghiện được! Nhưng cái tối kỵ nhất là đừng hút điều độ. Giữ được điều ấy, nếu có bắt nghiện thì cũng gọi là còn «khuya»!

Ấy thế rồi bàn tinh được rước ra. Và ánh sáng đèn điện cũng được thay thế bằng ánh đèn dầu lạc. Căn phòng lúc này có vẻ ấm cúng lạ thường. Mọi vật chung quanh đều mờ mờ như những hư ảnh.

Ông Tư ngả mình xuống một cách rất trịnh trọng. Điếu thuốc, nằm trên đầu mũi tiêm được đưa lên trên ngọn lửa, rồi lăn đều trên mặt nhì.

Một lúc sau thì căn phòng ấm cúng ấy rộn lên những tiếng ro ro như tiếng muỗi kêu.

(Còn nữa)

TIẾP THEO [E] TRANG 1

loạn ở Xung thắng

Hôm 27-9, đại biểu các quốc gia tại hội nghị thứ nhất Hội đồng Liên minh các nước Á Châu chống cộng đã đồng thanh chấp thuận một kế hoạch hoạt động xúc tiến tuyên truyền chống cộng tại các nước nói trên.

Kế hoạch này chuyên chú tổ cáo chiến thuật của cộng sản nhằm lợi dụng chủ trương trung lập và gây tác sống chung hòa bình để thôn tính cho chúng.

Kế hoạch này gồm 6 điểm.

Phái đoàn Thanh Tra của Chánh Phủ kinh lý tỉnh An-Xuyên

Phái Đoàn Thanh Tra của Chánh phủ gồm có ông Hồ Bảo Lộc, Đại Đại biểu Chánh phủ tại Nam phần, ông Lê Tấn Nẫm Chánh tham vụ Phủ Tổng thống và các ông Thanh Tra Hành Chánh và Tài Chánh vừa đến kinh lý tỉnh An Xuyên.

Mỗi ngày, phái đoàn đến thanh tra công vụ tại các Ty Sở và các quận trong toàn tỉnh, Vào buổi chiều phái đoàn đã triệu tập nhiều cuộc Hội nghị giữa cách cược cấp chỉ huy Hành canh, Quân sự, các Trưởng ty và Quận trưởng để nhận xét tình hình chung trong tỉnh về các vấn đề an ninh, xã hội và cải tiến dân sinh

Trong thời gian kinh lý tại tỉnh An Xuyên, Phái đoàn tỏ ra rất hài lòng trước những kết quả tốt đẹp về công cuộc cải cách điền địa và cải tiến dân sinh tiến triển khá quan ở khắp nơi trong tỉnh đem lại cho dân chúng một đời sống đầy đủ và lành mạnh.

Phái đoàn đã rời khỏi tỉnh lỵ Quản Long hồi 5 giờ chiều ngày 20-9 đi kinh lý tỉnh khác.

Đọc và cổ động Ngôn Luận

TIẾP THEO [F] TRANG 1

3) Một giấy phép được mở phòng thăm bệnh trên toàn cõi Việt Nam do Thiếu Tướng Scoollant chủ tịch Thanh Thương Hội Á Đông cấp (Chiếu nghị định số 302/NĐYS ngày 20-1-57 của Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đương sự sẽ được tùy nơi lựa chọn)

Và những chuyện động trời

Với những giấy giả này chẳng những Huy chỉ dùng để lừa bịp dân chúng mà còn lừa bịp cả nhà chức trách địa phương.

Vì tin những giấy tờ trên đã có 7 người có tên sau đây mắc mưu, Các ông Đỗ văn Sen, Đào duy Tấn, Tân thái Bằng Huỳnh công Thông, Nguyễn văn Đang Nguyễn ngọc Quang và Nguyễn quốc Báo đã nộp cho Huy mỗi người, 2 tấm hình (và không biết có kèm tiền «chè lá» không) để nhờ Huy đưa vào làm tại các sở viện trợ Mỹ.

Và đây mới thật là chuyện động trời,

Ngày 30-7-57 Huy lên Lái thiêu, Sau khi xuất trình ông quận trưởng sở tại tất cả những giấy tờ giả mạo nói trên Huy thiết lập phòng khám bệnh tại số nhà 16 đường Phan đình Phùng (Lái thiêu).

Có phòng khám bệnh rồi Huy nhờ cha sở nhà thờ Lái thiêu giới thiệu đồng bào đến chữa.

Huy khởi sự khám bệnh và cho thuốc từ ngày 1-8 được đồng bào chiếu cố rất đông vì Lái thiêu vốn thiếu thầy.

Nhưng Huy không chịu chữa bệnh không. Huy còn tuyển mộ một số đông thanh niên nam nữ để giúp việc. Cha mẹ đám thanh niên nam nữ này vì tin y làm việc có quy tắc, lại có phòng khám bệnh ngay giữa quận nên cho con đến, trước là giúp việc sau là học nghề

Có một điều rất may là tuy chữa bệnh và chẩn mạch đại hạ giá (30đ một người) mà Huy không hề gây thiệt mạng cho một ai.

Thấy làm ăn tấn tới Huy đã làm quen với ông trữ dược viên Dương văn Hùng, có hàng thuốc tại đây, mua chịu thuốc và nhờ ông này nấu cơm tây cho ăn.

Với cái phong độ đó Huy cho rằng chưa đủ để kéo dài cuộc «mạo hiểm» nói trên. Vì vậy thẳng hoặc đôi khi có cần về Saigon, y ranh mãnh vận động đi nhờ xe nhà binh cho đỡ thêm oai.

Hành tung lộ dần

Dù sao với lối làm việc có vẻ thiếu chững chạc, hành tung của Huy là bị nhà chức trách sở tại lưu ý. Sau khi hỏi về Bộ Y tế và được biết chẳng có bác sĩ nào tên tuổi là Sreanl cả, nhà chức trách địa phương đã nhiều lần gởi giấy mời y lại bàn giấy nhưng «B.S. Sreanl» đều tìm cách từ chối. Sự từ chối của y càng làm cho nhà chức trách nghi ngờ thêm bởi lẽ ông «B.S. Sreanl» nọ đã thò cái đuôi «Anh văn tàu muống» ra qua các bức thơ trả lời. Tuy vậy «B.S Sreanl» vẫn được tự do và cho đến ngày 27-9 vừa rồi nhân về thăm nhà ở Phú Nhuận mới bị Hiến Binh rượt bắt.

Lục soát trong nhà, ngoài một số giấy tờ nói trên, Hiến binh đã bắt được nhiều dụng cụ «hành nghề» như ống chích, ống lắng, thuốc chích, thuốc uống, áo bờ lu trắng v.v.

x x x

Cũng trên mặt báo này chúng tôi đăng cũng đã nhiều chuyện lưu manh đội lốt này, đội lốt nọ bị bắt.

Tuy vậy trường hợp giả mạo của tên Huy như đã kể trên quả thật là hãn hữu. Hãn hữu vì tên Huy đã có thể đội lốt trưởng kỳ, để lừa bịp được dân chúng và còn qua mặt cả nhà chức trách với những giấy tờ hết sức lơ mơ.

Mỗi ngày 1 VẤN ĐỀ

(Tiếp theo trang 1)

Việc tổ chức một hội nghị như vậy tại Saigon, tại thủ đô một tân quốc gia vừa sắp mặt vào đại gia đình thế giới tự do, quả có một ý nghĩa lớn lao

Trong số những nguyên tắc chính đã khiến các nhà lãnh đạo các nước dự phần xây dựng tổ chức Colombo có một nguyên tắc không ai quên được đó là nguyên tắc «không một nước nào trên thế giới có thể hy vọng tồn tại mãi mãi trong sự phồn thịnh giàu có nếu những nước khác nghèo khó kiệt quệ». Cho nên việc tổ chức Hội nghị tại Saigon đã làm sáng tỏ thêm chủ trương cao cả và thiết thực của kế hoạch Colombo là: Các tân quốc gia độc lập tại Á Châu phải tồn tại, các tân quốc gia ấy phải được nâng đỡ để chống lại hiểm họa diệt vong do nền kinh tế suy nhược gây nên.

Chào mừng Hội Nghị và Phái Đoàn các quốc gia thân hữu tới dự Hội Nghị, nhân dân Việt Nam cầu chúc Hội Nghị thành công mỹ mãn để ý nghĩa hợp tác kinh tế, xây dựng thịnh vượng chung mãi mãi tồn tại ngõ hầu giúp các quốc gia Á Châu thoát vòng nô lệ của nghèo hèn sau khi đã giành lại được độc lập.

NGÔN LUẬN

TIẾP THEO [G] TRANG 1

vẫn có quyền được hưởng 1% khoản tiền thị nhận, như vậy trường hợp của Phô không phải là phạm pháp. Ông yêu cầu Tòa tha bổng bị can,

Kết quả, Tòa đã tha bổng Ngô văn Phô.

Tìm Bố

Ông NGUYỄN VĂN THỌ tỉnh Bắc Ninh, làng Đậu Xá (Bắc Việt) đã di cư vào Nam, hiện ở đâu cho con là NGUYỄN-THỊ NINH biết gấp.

ĐỊA CHỈ: Nguyễn-thị-Ninh 113 đường Ngô-tùng-Châu (Phan thanh Giản cũ) Saigon.

ĐÔ THÀNH 24 GIỜ QUA

Những tin cần biết:

— Hội Khuyến Học Bổ túc vừa loan báo cho các học viên đã ghi tên biết như sau:

Các lớp học sẽ khai giảng ngày 14 tháng 10 năm 1957 tại trường Võ Trường Toản, 11 đường Nguyễn Bỉnh Khiêm Saigon, hồi 18 giờ hoặc 19 giờ (tùy theo lớp).

Theo số học viên đã lập hồ sơ hợp lệ, Hội sẽ mở

— 2 lớp Tú tài phần II (A và B)

— 5 lớp Tú tài phần I (1 lớp A, 2 lớp B, 2 lớp C)

— 3 lớp Trung học Đệ nhất cấp.

Hội Khuyến học Bổ túc nhắc lại rằng thứ tự ưu tiên để nhập học là: Công chức, Quân nhân, Tư chức, Học sinh nghèo;

Riêng về hai lớp Tú tài phần II, vì còn dư một ít chỗ, Hội sẽ dành cho học sinh nghèo đã có bằng Tú tài phần I.

Thời hạn ghi tên chỉ còn từ nay đến 19 giờ hôm thứ năm 3-10-57 là ngày khóa sổ Trụ sở của Hội ở số 173 đường Hiền Vương, Saigon.

Súng mình lại bắn đùi mình!

SAIGON — Mang súng mà không cẩn thận nhiều khi tự chuốc tai hoạ vào thân, trường hợp đó xảy ra đã khá nhiều. Hôm 27-9 vừa rồi một tai nạn vì lý do nọ — tuy có khác chút ít — nhưng cũng trong trường hợp dùng súng đã xảy ra một cách đáng tiếc. Nguyên trưa nói trên, anh Ngô đình Chơn 25 tuổi ngụ ở đường Trần Cao Vân, tòng sự tại ty Công An đương chơi với mấy bạn đồng nghiệp, trong túi quần bên mặt có để một khẩu súng lục. Một người bạn anh Chơn thấy túi anh kềnh kệnh mới tưởng anh vừa lĩnh tiền xong nên cười ha hả và đến gần vừa vỗ vào túi anh vừa nói: «Bộ anh lãnh tiền rồi bỏ túi đây chớ gì?»

Ai ngờ sau cái vỗ thân mật của anh bạn này, mọi người xung quanh đều giật mình vì thấy có tiếng súng nổ chát chúa. Quay lại, người ta thấy anh Chơn đã quỵ xuống, một bên đùi đẫm máu.

Thì ra, khẩu súng lục mà anh Chơn để trong túi đã lên đạn, anh bạn nọ vừa vỗ vào thì súng phát nổ luôn. Đạn trúng vào bắp đùi anh Chơn.

Thật là một tai hoạ vô tình nhưng đáng tiếc vì nếu như anh Chơn không để đạn lên nòng súng thì nào anh có việc gì!

Gieo mình xuống sông tự tử

GIA ĐỊNH. — Ngày 27-9, chị Nguyễn thị Liên 27 tuổi, ở ấp Canh Nông A (Thị Nghè) đã buồn việc gia đình nên gieo mình xuống sông tự tử. May có người trông thấy theo vớt lên được.

TIẾP THEO [H] TRANG 1

càng cần đến những giá trị tinh thần để tránh khỏi sự thoái hóa diệt vong. Vấn đề then chốt của thế giới ngày nay là làm sao có một tiến bộ tinh thần tương xứng với tiến bộ khoa học, hay ít nữa, làm sao tránh được sự thoái hóa tinh thần bằng cách duy trì những giá trị cổ truyền.

«Bởi lẽ đó, trong công cuộc xây dựng một nền văn hoá mới, Chánh phủ Việt Nam Cộng Hòa, dưới sự lãnh đạo anh minh của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, đã cương quyết chú trọng đến việc phục hưng những giá trị truyền thống vĩnh cửu di sản ngàn năm do các bậc đại hiền triết Á Đông đã để lại, trong đó, trước hết ta phải kể đến Đức Khổng Phu Tử».

Sau khi ông Nguyễn dương Đôn dứt lời, ông Nguyễn Trác, phụ giảng tại Trường Đại Học Văn Khoa đại diện nền văn hoá cổ truyền đã nói về cá nhân và gia đình trong đạo lý Khổng Tử và Mặc Địch.

Kế đó, ông Nguyễn đăng Thục, giáo sư trường Đại học Văn khoa, đại diện nền văn hóa kim thời trình bày những giá trị vĩnh cửu trong học thuyết Khổng Tử.

TIẾP THEO [I] TRANG 1

vì bơi kém, phần lại kiệt sức nên anh chìm luôn.

Còn chị Hường không biết lặn nên đành đập tay chân vùng vẫy trong đám lửa một cách tuyệt vọng.

May có người trong bờ can đảm chèo ghe ra tận nơi nên chị Hường được vớt lên nhưng toàn thân chị, da đã bị lột đỏ trông rất ghê sợ.

Bệnh tình rất trầm trọng, e chị Hường khó thoát tay tử thần.

Xác anh Nai đã bị nước cuốn đi mất, nhân viên đội Cứu Hoả tận lực tìm kiếm mà không được.

CẢM TẠ

Chúng tôi trân trọng cảm tạ các cụ các ông các bà cùng thân bằng quyến thuộc đã đến chia buồn và đưa đám chồng và cha chúng tôi là

Ô. Trịnh-tiên-Phan

hưởng thọ 60 tuổi đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ xuất xin quý vị miễn thứ cho.

Quả phụ: Bà Trịnh-tiên-Phan

Con gái: Trịnh-kim-Oanh đồng cảm tạ.

Các bạn nhớ mua **Văn-Nghệ Tiền Phong** Số 68

Giai phẩm mùa Thu Đinh Dậu đã phát hành

Lớp TOÁN LÝ HÓA Mở 7-10-57

2 ĐỆ TỨ ôn lại từ đầu và bài tập

1 ĐỆ TAM (A, B) 3 tháng

do Giáo-sư PHAN-MINH và NGỌC-PHÁCH

Ghi tên: lớp Tối, Chiều và Sáng

Lớp luyện B. E. P. C. do Giáo sư TRƯƠNG-NHƯ KHẢI và TRẦN-VĂN-THUẬN

Ghi tên Trường TRẦN KHÁNH DƯ 228 Đề-Thám Saigon

Một siêu phẩm chọn lọc của COLUMBIA FILMS do nữ minh tinh Janet Leigh và tài tử Jack Lemmon thủ vai chánh

ĐANG CHIẾU TẠI RẠP:

MAJESTIC và RẠNG-ĐÔNG

NGUYỄN-KHUYẾN

273-275 Phan-đình-Phùng

1-10-57

Mở thêm các lớp LUYỆN THI

ANH VĂN

T.H.P.T. thứ 2-4
TúTài I (ABC) từ 7-9 giờ tối
TúTài II BanC thứ 3-5
CambridgeL.C từ 7-9 giờ tối

Giáo-sư NGUYỄN-XUÂN-KỲ phụ trách.

Trường **NGUYỄN - KHUYẾN**

273 - 275 Richaud — Saigon

Ngày 1-10-57 mở thêm lớp:

— ĐỆ TAM KHOA HỌC
— PHÁP VĂN ĐỆ NHỊ
— VIỆT - PHÁP ĐỆ NHỊ

Rạp chiếu bóng Thường Trực **CASINO DAKAO**

Hôm nay ngày chót

Một phim phiêu lưu mạo hiểm hùng hồn và mạo tợ, với nhiều trận đấu khủng khiếp và trận bạo kinh hồn.

Người anh hùng xứ Kentucky

L'HOMME DU KENTUCKY

với

Tài tử lừng danh BURT LANCASTER

Phim tô màu và hình nổi CINEMASCOPE Phụ-đề Việt-Ngữ. Phim chọn lọc của hãng COSUNAM-FILMS.

Thứ hai: CAPTUREZ CET HOMME

Trường **VĂN-LANG**

214/30 Trần-quang-Khải (Tân-Định)

1-10-57 mở thêm 1 lớp **Đệ Tứ**

Chỉ nhận học sinh đã ghi tên trước.

ANH-VĂN VÕ-TÁNH

134, Võ - Tánh — Saigon —

G. S. ĐẶNG - HÙNG - TRỤ

và một nhóm giáo sư Việt Mỹ chọn lọc

Mở thêm 6g80 tối 1-10-57

6è BLEUE — 5è BEIGE — HOÀN BỊ — THÔNG DỊCH

Cáo thị đấu thầu hạn chế

Ngày 30 tháng 9 năm 1957 lúc 15 giờ tại Nha Công Thự và Tạo Tác Quân Đội Việt-Nam Cộng Hòa sẽ 2 kếp đường Hồng Thập Tự Saigon (Chasseloup Laubat cũ) sẽ có cuộc đấu thầu hạn chế Công Thự dựng doanh trại cho Nha Chiến Binh và Nạn Nhân Chiến Tranh tại Saigon.

— Giá phỏng định: 1.171.000$00

— Tiền ký quỹ chánh thức: ấn định là 5% giá thuận thầu.

Đơn xin phép dự thầu phải kèm theo 18 sự chứng thực và phải gởi tới Nha Công Thự và Tạo Tác Q.Đ.V.N.C.H. trễ lắm ngày 26-9-57

Số tham khảo và tất cả chi tiết xin đến hỏi tại Nha Công Thự và Tạo Tác Q.Đ.V.N.C.H (Phòng Kỹ vốc) trong những ngày làm việc.

K. B. C. 4.118, ngày 18-9-1957

Đại-Tá Cục-Đốc

Nha Công Thự và Tạo Tác

Q.Đ.V.N.C.H.

TRƯỜNG **CỘNG-HÒA** 139 Pasteur SAIGON

Ngày 3-10-57, mở thêm:

1 lớp ĐỆ TAM B và 1 lớp ĐỆ TỨ

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA

BỘ CÔNG-CHÁNH VÀ GIAO THÔNG

NHA CĂN CỨ HÀNG KHÔNG

Cáo thị gọi thầu

Đến ngày 4 tháng 10 năm 1957 hồi 9 giờ, tại Nha Căn Cứ Hàng Không Tân-Sơn-Nhứt sẽ có cuộc gọi thầu để xây cất thêm phần phát điện lực tại khu nhà Ga Hàng Không và khu cư xá nhân viên tại phi trường Ban-Mê-Thuột Hòa-Bình.

ƯỚC LƯỢNG CÔNG TÁC: Một trăm chín mươi tám ngàn sáu trăm mười bốn đồng (198.614$00) tính theo đơn giá 1956 của Bộ Công Chánh và Giao Thông và bản kê giá đặc biệt.

TIỀN KÝ QUỸ TẠM: Năm ngàn đồng bạc (5.000đ.00).

Xin xem hồ sơ tại:

— Nha Căn Cứ Hàng Không Tân-Sơn-Nhứt (Văn-Phòng Hành-Chánh Khu Nghiên Cứu và Công-Tác Ngoại).

— Ty Công-Chánh Ban-Mê-Thuột tại Ban-Mê-Thuột.

— Ty Hữu Hạn Phi Trường Ban-Mê-Thuột Hòa-Bình.

Tân-Sơn-Nhứt, ngày 25 tháng 9, 1957

Giám-Đốc Nha Căn-Cứ Hàng-Không.

TẠ-HUYÊN

RAO VẶT

BÁN 1 máy ảnh Đức Noightlander VITESSA (pose mètre à cellule élect.) Obj 2. Hỏi 112, Ngô Quyền Cholon.

MUỐN ăn ngon nên đến VỌNG NGUYỆT 24 Hiền Vương Dakao, cơm tháng mang đến nhà, cơm bữa ba món 25đ, rất lịch sự.

TIỆM ăn ÁNH TUYẾT 435 Phan thanh Giản Saigon (đường 20 cũ).

SÁNG CÓ: Phở, bánh cuốn nóng cà cuống, Bún thang, Miến gà.

ĐẶC BIỆT TRƯA VÀ CHIỀU CÓ: Lươn, Ếch, Nai, Gà, Bò, Cua, Giá bình dân.

TRƯỜNG ANH-VĂN ZIÉN-HỒNG

177, Hai Bà Trưng 2-10-1957 mở thêm một lớp 5è Beige vào 8 giờ 45 sáng. G. S Lê-bá-Khonh phụ trách, Hiện có 12 lớp 6è, 5è và Hoàn Bị sáng và chiều vào những giờ rất thuận tiện, cho công chức, thương gia, quân nhân và học sinh.

CẦN bán nhà lầu đang mở tiệm ăn đông khách luôn cả đồ 170.000$ số 200 Đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận.

HỌC sinh Đệ Tứ đến Đệ Nhất Niên học mới bắt đầu, muốn trau giồi môn dịch Việt-Anh, các bạn hãy có ngay cuốn LUYỆN-DỊCH VIỆT-ANH của g.s. LÊ-BÁ-KÔNG Sách gồm 125 bài dịch, chia thành mục, soạn và trình bày công phu. Phát hành 7.000 cuốn trong 1 tháng hết ngay, nay vừa tái bản. Giá 32$

ZIÉN-HỒNG xuất-bản

BÁN Camion STUDEBAKER mới nguyên Hỏi 118, Sương-nguyệt-Ánh (Léon Combes cũ) Saigon.

DẠY KHIÊU VŨ, THIẾT HÀI, GUITARE. Hỏi ông Do Long 140 Phan thanh Giản Dakao.

Chữa chơn tay

Gãy xương, bong gân, trật khớp tê thấp, phong thấp, tê bại, cùng các bịnh gân, xương, nhức mỏi, cấu thần hiệu, đã được tín nhiệm với đồng bào Bắc-Việt.

Ông CỰ THẤT

Trước ở Hàng Điếu Hà-Nội nay đã tiếp khách tại 287 Gia-Long (gần Ngã-Sáu Saigon) Chủ Nhựt chữa làm phước ở Tịnh-Độ Cư-Sĩ 28 đường Lacaze Cholon từ 10 giờ đến 12 giờ.

TRƯỜNG Trung-Học **MINH - TIẾN**

495 Đường Phan-thanh-Giản

Một tư thục mới mở (đủ tiện nghi)

Chuyên dạy Toán Lý Hóa

Ngày 4 tháng 10 mở các lớp Toán Lý Hóa

Đệ Nhị (có ôn kỳ đệ Tam)

Đệ Tam (trong 3 tháng)

Đệ Tứ (có ôn kỳ đệ Ngũ)

Đệ Ngũ (có ôn kỳ đệ Thất và đệ Lục)

1) Học phí tháng 10 thu 2/3 tháng

2) Bài học, bài tập in sẵn phát không ngay lúc ghi tên.

3) Sĩ số lớp sáng, trưa, chiều và tối.

GIÁM-ĐỐC Ô Phạm-huy-Sung, G.S trường Cộng-Hòa Saigon

Toán - Lý - Hóa Đệ - Tứ

G.S. HOÀNG-TƯỜNG-THỤY

Ngày 2-10-57, mở thêm:

Hai lớp ĐỆ TỨ chiều và tối

— Bài in sẵn phát ngay lúc ghi tên, tại trường CỘNG - HÒA, 139 Pasteur Saigon

Thuốc đau tim số 58

Do mấy huyệt nóng nhiệt lạ lùng hoặc đau thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp, chóng mặt xây xẩm nặng ngực, trái tim nở lớn, ngộp hơi, vã khan, sao lãng, hay quên, mất ngủ, chứng thuốc này hào hiến mật.

Nhà thuốc **NGUYỄN VĂN CUNG**

80, đường Pasteur Saigon (Pellerin cũ) Đ. T 23.692.

Chuyên môn trị bệnh bạn: Bịnh đau phổi, tim, thận, máu huyết, bạch đái, bại nghèo, phong đơn, phong tình cũ và các chứng nóng ban, cảm sốt, thủ ban, các thứ phong đòn, phong xuội của trẻ em.

Xem mạch mỗi ngày, Chủ Nhật cũng.

In tại nhà in Long Giang 126 đường Lê Lai—Saigon

Giám đốc Trị sự: Lê Tâm Việt—Quảng lý: Ng Như Cương

Quản nhiệm xin đề vào ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

Trường Trung-học — Anh-Ngữ — **KHẢI-MINH** 72 Ng-đình-Chiểu Tân-Định (d'Arfeuille) 21-29 Trần quang-Khải — DAKAO —

Mẫu Giáo: Mở thêm 2 lớp 12e, 11e: Vườn chơi, rộng mát Mỗi lớp có 3 cô giáo. Mỹ. Anh, Việt. Mỗi qui ngời đến xem phương pháp dạy có giấy ban khen của Bộ Quốc Gia Giáo Dục trường Quốc Gia Sư Phạm về cách dạy trẻ em. Nói và viết được trong vòng 3 tháng.

Còn thâu vô Trung-học 10e, 9e, 8e, 7e, 6e, 5e: Anh Ngữ dạy thi Trung-học Anh và Đại-học Do hơn 20 Giáo-sư Mỹ Anh-Việt Nói tri kiến trước xe dự ước. GHI TÊN 72 Nguyễn-đình-Chiểu — Tân-Định

Lớp người lớn: Từ vỡ lòng cấp tốc đến đàm thoại phiên dịch hoàn bị. Giờ học kỳ lục; có lớp 10 giờ và 10 giờ mười lăm những lớp đặc biệt có Giáo sư Anh Mỹ Hai máy in chữ nổi danh do 4 thợ kỹ giỏi dạy. Nghiên về Anh Ngữ. Học xong được một những bạn hay cơ hội các bạn cơ tốt tiến k gm thi ghn. (Với lòng 1508 mỗi tháng).

ĐẶC BIỆT GIẢM HỌC PHÍ VÀ GIÁO-SƯ ƯU TÚ

HỌC ĐƯỜNG **NGUYỄN-CÔNG-TRỨ MỚI!**

259 Hai Bà Trưng Saigon

KHAI GIẢNG 1-10-57

BUỔI SÁNG TAM NHỊ A. B. (học riêng).

BUỔI CHIỀU TỨ NHỊ A B.

BUỔI TỐI THẤT—LỤC—NGŨ—TỨ—TAM—NHỊ ABC.

BA ĐẶC ĐIỂM RẤT THỰC TẾ CỦA:

Trung Học **VẠN - THẮNG**

207 Phan-thanh-Giản 207

1 — Nơi học tập yên tĩnh rộng rãi.

2 — Toàn G. S danh tiếng.

3 — Học phí hạ mục đích nâng đỡ học sinh nghèo và gia đình đông con.

HỌC PHÍ

Đặc biệt lớp ngày: II 350$ III 300$; IV 200đ V 180đ; VI 150đ VII 120đ

Lớp tối: II 300$ III 250$; IV 180đ V 150đ; VI 120đ VII 100đ

Ngày 1-10-57 mở thêm các lớp

Từ Đệ THẤT đến Đệ NHỊ

SÁNG; CHIỀU; TỐI

Giáo-Sư; Giờ học yết tại trường

Tổ chức do G. S. Trần-đức-Hải nguyên ủy viên tổ chức toàn quốc trong Liên-Đoàn Công Chức C.M.Q.G